

PARTIZAN

ÖZEL SAYI 8

10 TL

Ocak 1980

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!

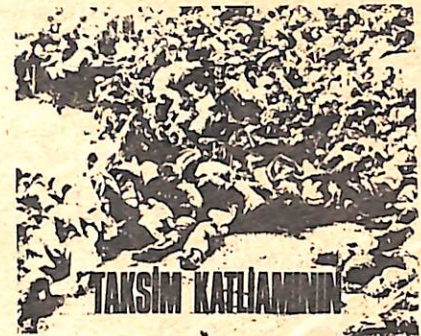
Sıra Demirel Hükümetinde

*** HALK Üzerindeki Faşist Baskı ve Terör Daha da Yoğunlaşıyor!**
Faşist CHP hükümetinin 14 Ekim seçimlerinden hemen sonra istifa etmesiyle onun yerine S. Demirel başkanlığında faşist bir azınlık hükümeti kuruldu. «Güvenoyu» ararak göreve başladı. Bu hükümetin de halkımıza ne getireceği bir kaç aylık pratik içinde ortaya çıkmıştır.

S. Demirel Hükümeti Hangi Şartlarda Kuruldu?
İki yıla yakın bir zaman işbaşında kalan CHP hükümeti döneminde halkımızın mücadelesi gelişmeye devam etti. CHP'nin sahte reformculuğunun aldatıcı bildiği kitlelerin mücadelesinde ilk önce belli bir duraklama görüldüğü de, bu durum uzun sürmedi ve süremezdi. Hükümet olduğu dönem içinde faşist iktidara CHP iyice teşhir oldu. Peş peşe paranın değerinin düşürülmesi, halkın hiç bir sorununun çözülmemesi ve en sonunda tüm hakim sınıf kesimlerinin istedikleri ve onlar için bir «huzur yaratma» aracı olan sıkıyönetimi ilan etmesi!

Kabaca bu şartlar altında gidilen seçimlerden CHP büyük bir kayıpla çıktı. AP ise önemli bir kazançta çıktı. Fakat Demirel hükümet olmaya pek niyetli değildi. Çünkü, her türlü soygun, sömür ve zulmün kaynağı komprador patron-ağa düzeniydi. Halk yığınları ise hangi derdini çözmek için harekete geçerse geçsin, karşısında ilk anda bu düzeni; onun ordusunu, polisini, koruyucu sivil faşistlerini buluyorlardı. Bu düzeni savunmak, devam ettirmek göreviyle yükümlü olan hükümetler, bu yüzden her türlü sahte

TAKSİM KATLIAMININ SORUNLARI
MC VE SOSYAL-FAŞİSTLERDİR

İlan edilmesinden buyana bir yılgeçti.

Sıkıyönetimler de

Bilindiği gibi hakim sınıflar, tezgahladıkları K. Maraş katliamını bahane ederek 26 Aralık 1978'de 13 ilde sıkıyönetim ilan ettiriler ve faşist CHP hükümeti eliyle yürürlüğe koydular. Sıkıyönetim ilanının asıl nedenleri ise şunlardı:

* Her geçen gün daha da derinleşen iktisadi ve siyasi buhranın tüm yükünü emekçi halkımızın omuzlarına yüklemek.

* Halkımızın yükselen devrimci mücadelesinin önüne set çekmek.

* İran'da gelişebilecek olan muhtemel bir halk hareketine ve onun etkisiyle doğabilecek bir Kürt millî hareketine karşı cephe gerilerini sağlama almak.

Çok geçmeden bu amaçları doğrultusunda sıkıyönetimin kapsamı 19 ilde çıkartıldı.

Bugüne kadar geçen bir yıllık süre sıkıyönetimin komprador burjuvazi ve toprak ağalarının elinde, halk kitleleri üzerindeki baskı, sömürü ve zulmü daha da katmerleştirmenin bir a-

racından başka bir şey olmadığını artık iyice açığa çıkarmıştır. Nitekim bu süre içinde bir yandan halk üzerindeki faşist terör yoğunlaştırılmış; bir çok demokratik hak ve özgürlükler rafa kaldırılmış; demokratik kitle örgütlerinin kapısına kilit vurulmuş; yurtsever-devrimci basına zincir takılmış; diğer yanda ise sıkıyönetimin gölgesinde peş peşe yeni zamlar yürürlüğe konulmuş; devalüasyonlar yapılmış; işçi ücretleri, memur maaşları dondurulmaya çalışılmış; halk iliklerine kadar sömürbilmeleri için komprador patronlara, toprak ağalarına, bir avuç soyguncu aşalığa her türlü imkan hazırlanmıştır... Hatta 14 Ekim seçimlerinde bile, hakim sınıflar sıkıyönetimin gölgesinde yapmak zorunda kalmışlardır.

Hakim sınıflar bugüne kadar, sıkıyönetimin terörünü alttan ve adım adım yayma ve süreç içinde tabanını genişletme yolunu seçmişlerdir. Sıkıyönetimin halk düşmanı yüzünün açığa çık-

vaat ve düzenbazlıklarına rağmen, kısa zamanda teşhir oluyordu. Halk kitlelerinin düzene karşı olan kin ve nefretini kendi üzerine topluyordu.

Demirel ve çıkarlarını savunduğu kesimlerin önüne, hem bu düzeni savunmak, hem de uzun vadede halk yığınlarının desteğini kaybetmemek gibi bir durum çıktı. Bu ara faşist ordunun yönetime doğrudan el koyması veya adına «ara rejim» denilen ve tüm hakim sınıf kesimlerinin çıkarını temsil edecek olan bir hükümet kurulumu önerileri geliyordu. Karşı-devrim cephesi hükümet etme modeli üzerinde uzunca tartıştı. Halk yığınları «demokratik» görünümünü korumak nasıl daha uzun zaman adanabilecekti? Aynı zamanda «ülkenin içinde bulunduğu dar boğazdan kurtulmak için sayısız faşist baskı ve uygulamaları yürütülecek durumda olan hükümet partisi teşhir olmak nasıl kurtarılabilircekti?

S. Demirel Hükümeti de Hakim Sınıf Kesimlerinin Tercihli Oldu.

İki yıl kadar önce iyice teşhir olmuş olan Milliyetçi Cephe (MC) hükümetlerine karşı, CHP hükümeti hemen tüm hakim sınıf kesimlerinin «evet»iyle işbaşına gelmişti. Bu kez «evet» iftihar Demirel'e verildi. Bu arada hakim sınıf partileri de çeşitli karşı-devrimci taktiklere başvuruyorlardı. Onlar Demirel'in de öntümündeki seçimlere veya bir erken seçime «yapılandırma» girmesini istiyor; böylece kendileri «güç kazanmay» hayal ediyorlardı. Bu taktiklerini Erbakan gibileri halk önünde açık açık söylüyorlar.

«Hesap adamı» denilmeden hoşlanan faşist Demirel hemen tüm partilerle, cumhurbaşkanı, Genelkurmay başkanı gibileriyle görüştüktan sonra hükümeti kuracağını açıkladı. MHP ve MSP'nin «şartsız» desteğini alan, Demirel'in yaptığı görüşmelerde CHP'nin «essiz» desteğini aldığı da kısa zamanki gelişmeler içinde açığa çıktı. Bu destek kendisini özellikle «millî mesele» haline almış olan «anarşiye karşı mücadele önlemleri» konusunda tüm çıplaklığıyla göstermektedir. Bugün Demirel hükümetinin «anarşiye mücadele» için meclislerden geçirtmek istediği yasaların hemen hepsi CHP'nin hükümet olduğu dönemde hazırladığı yasalardır.

Demirel bugün her konuşmasında önlerinde «anarşinin önlenmesi» ve «ekonominin düzeltilmesi» gibi iki büyük mesele olduğunu söylüyor. Bunun ise artık bir hükümetler meselesi değil, «millî mesele» yani tüm hakim sınıfların varlığını devam ettirip ettiremeye meselesi olduğunu ilave ediyor. Gerçekten de karşı-devrim cephesi açısından «doğru» olan bu tespitlerde bir diğer hakim sınıf partisi olan CHP'nin birleşmeyeceğini düşünmek saçmadır. Kaldı ki Demirel hükümetinin kurulmasından yana geçen zaman

sınlar kaçınılmaz çöküşlerini engelleyemeyeceklerdir! Onların sıkıyönetimleri de halkın mücadelesi karşısında sökmeyeceklerdir! Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı, işçi sınıfının Marksist-Leninist partisi önderliğinde emperyalizmin ülkemiz üzerindeki boyunduruğunu mutlaka kırarak ve onun ülkemizdeki uşaklarının saltanatlarını mutlaka başlarına yıkacaktır. Komprador patron-ağa düzenini yerle bir edecek ve demokratik halk iktidarını kuracaktır!

masını engellemek ve ordunun «yapranmasını» önlemek için bu yolu daha uygun görmüşlerdir. Nitekim bundan sonra da aynı taktiklerini sürdüreceği benziyorlar. Onlar sıkıyönetimi öntümündeki dönemde de sürdürmek, en azından muhtemel bir erken seçime veya 1981 seçimlerine sıkıyönetim altında gitmek; hatta sıkıyönetimin kurumsallaştırılmak istiyorlar. Nitekim sıkıyönetim CHP ve AP'nin oylarıyla uzatılmış CHP, halk üzerindeki baskı ve terörün artırılması yönünde AP'ye açık bono vermiştir. Öntümündeki dönemde sıkıyönetimin temel muhtemelen daha da genişletilecek ve bazı iller daha sıkıyönetimin kapsamına alınacaktır. Sıkıyönetimin baskı ve terörü daha da artacaktır. Hakim sınıflara «anarşiye», önleme konusunda «öz» veren faşist Demirel azınlık hükümeti de zaten en çok ellinde bu sıkıyönetim silahına güvenmektedir.

Fakat hakim sınıfların tüm çabaları boğuna! Onlar ne yaparlarsa yap-

Bugün hakim sınıf partileri arasındaki sözlü tartışmalar halk kitlelerini aldatmaya yöneliktir. Birer sahtekarıdır. «DGM (Devlet Güvenlik Mahkemeleri) ya da «İhtisas Mahkemeleri» üzerine kopartılan «İntina'lar böyledir. Onlar, bu mahkemelerin yapması gereken faşist uygulamaları ve özlü tümüyle desteklemekte, bu mahkemelerin isiminde ayrılmaktadırlar... Onlar «anarşiyeye mücadele yasaları»nın özünde birleşmekte, uygulamadaki bazı farklılıklarda ayrılmaktadırlar...

Sonuç itibarıyla halk düşmanlarını bu kezde bir araya getiren işçi sınıfı ve emekçi yığınların gelişen ve gelişmeye devam eden devrimci mücadeleleri olmuştur.

Demirel Hükümeti Halka Ne Verecek?

Her türlü yalan ve sahtekarlığın tersine, bu hükümetin de asıl amacı, faşist Demirel'in daha hükümeti kurmaz hatta daha da önce, açıkça ilan ettiği gibi halk üzerindeki baskı ve terörü daha da yoğunlaştırmaktır. Yükselen devrimci mücadeleyi boğmaya çalışmaktadır. Çünkü Ecevit'in elinden gelen her yola başvurduğu halde yapamadığı tam da bunlardır.

Bugün halk kitleleri üzerindeki baskı ve zulmün bundan sonra daha da yoğunlaşacağı, katmerleşeceği ortadadır. Demirel hükümeti bu amacını gerçekleştirerek için elinden gelen her yola başvuracaktır ve başvuracaktır. Sıkıyönetimin terörü artırılmaktadır. Muhtemelen yeni iller sıkıyönetim kapsamına alınacaktır.

Hakim sınıflar, zaten çok kısıtlı oranda mevcut olan demokratik hakları yok etmeye; çalışmaya duruma getirilmiş olan dernekleri tamamen kapatmaya; devrimci yurtsever basını tümüyle susturmaya çalışmaktadır. Mevcut hükümet bunların yanısıra, tüm hakim sınıf partilerinin üzerinde anlaşığı bir konu olan, ceza yasalarının ağırlaştırıcı hükümlerle beslenmesini gerçekleştiriyor planlamaktadır. Yeni baskı yasalarını yürürlüğe sokmak için çalışmaktadır. Alınacak olan «tedbirler»den birisi de Dernekler Yasasının kuzay çevrilmesi olacaktır. DGM veya «İhtisas Mahkemeleri» adı altında çalışacak olan mahkemeler için yeni yasalar çıkarılması da diğer hakim sınıf partileriyle birlikte bu hükümetin gündeminde bulunan en önemli sorunlardan biridir. Böylece binlerce işçi, köylü, genç; yurtseverler, devrimciler, demokratlar «göçaltı»na alınabilecek, daha çok işkencelenen geçirilecek, yıllar süren uzun hapis cezalarına zindanlara doldurulacaktır.

Hakim sınıfların bu hükümet eliyle yapmayı planladıkları bir diğer şeyde «yeni örgütleri» açığa çıkarmak, «örgüt beyinlerini ele geçirmek» adı altında seri operasyonlar yapmaktır. Bu operasyonlar sırasında «çatışma çıktı» diyerek devrimcileri toplu olarak katletmektedir.

Bu hükümetin Kürt ve diğer milliyetlerden halka ne vereceğini anlamak için bundan önceki hükümetlerin uygulamalarını hatırlamak yeter. Bu hükümet

De. sa. 7'de

Faşist CHP

yeniden «Demokrasi havariliği» rolünde

Bilindiği gibi tüm sahte vaadlerinin aksine, işbaşında kaldığı 21 ay süresince halka baskı, sömürü ve zulmünden; zam, devalüasyon, işsizlik ve kuyruklardan; «sivil» ve «resmî» sıkıyönetimlerden... başka bir şey vermeyen faşist CHP'nin gerçek yüzü çok çabuk açığa çıktı. CHP 14 Ekim seçimlerinde halktan ağır bir şamar yiyerek, önemli ölçüde güç kaybetti.

CHP'ye karşı sözde «demokrasi havariliğine» çıkan faşist AP ise, bu oyundan belirli ölçülerde karlı çıktı. Önemli ölçüde güç toplayarak, halkın CHP'ye ve düzene karşı yükselen tepkisini kendi kuyruğuna takmayı başardı ve yeniden işbaşına geldi.

14 Ekim seçimlerinin yolaçığı bu önemli değişiklikte birlikte, Demirel'e Ecevit, AP ile CHP de karşılıklı olarak yeniden kılıhları değiştiler. İşbaşında kaldığı sürece halka etmediğini bırakmayan CHP, şimdi yeniden «demokrasi havariliği» rolüne çıktı. CHP'nin bu sahtekarlığının altında yatan gerçek, muhtemel bir erken seçime veya 1981 genel seçimlerine kadar, halkın gelişen muhalefetini bu maske altında yeniden kuyruğuna takmak ve tekrar işbaşına gelmektir. Nitekim CHP böyle bir yol izleyeceğini çok geçmeden açığa vurdu. Yapılan CHP Olağanüstü Kurultayı ile durumunu iyice pekiştiren ve parti-ile muhalefeti iyice susturan Ecevit ve tayfası, yönetimiçleri CHP, AP azınlık hükümetine sözde

De. sa. 7'de

Şimdi özgürlük türkülleri zindanlarda da söyleniyor

Çeşitli askeri ve sivil cezaevlerinden dergimize mektuplar geldi. Tutuklular cezaevlerindeki yaşam koşullarını anlatıyor; buldukları zindanlardan tüm Türkiye halkının özgürlük ve bağımsızlık uğruna yükselen seslerine katılıyorlar.

Komprador patron-ağa düzeni tüm halkımız için sefalet, cahillik, sömürü ve zulüm düzenidir. Bu düzene karşı mücadele eden devrimciler, bütün zindanlardadır. Bu düzenin sonucu olarak binler-

ce «kader mahkumu» zindanlardadır. Sömürü ve soygun üzerine kurulmuş; diğçik ve zulüm üzerine ayakta tutunabilen komprador patron-ağa düzeni yürürlüğe soktuğu sıkıyönetimle birlikte zindanları ağzına kadar doldurmuştur. Ama şimdi özgürlük türkülleri zindanlarda daha gürlü söyleniyor...

Türk hakim sınıflarının ülkemizin hemen her yanında zindanlarda da uyguladığı politika ve oradaki yaşam koşullarını dergimize gönderilen mektuplarda anlatıyor. Diğer cezaevlerinde de sık sık ortaya çıkan bir olayda Adana'da yaşanıldı. «...Bugün Adana'da tutuklanan devrimci-yurtseverler, önce Askeri cezaevinde, baskı, dayak, işkenceden nasibini aldıktan sonra, sivil cezaevine götürülmektedir. Sivil cezaevi ise tutuklular için, özellikle devrimci tutuklular için derin küpürdür. Anlı bir MHP'li olan cezaevi müdürü CENGİZ AKSU devrimcilere her

De. sa. 7'de

Okuyucularımıza

Dergimizi desteklemek devrimci bir görevdir!

Değerli okuyucularımız.

Dergimiz daha yayın hayatına başlarken, asıl amacının enternasyonal işçi sınıfının bilimsel dünya görüşü olan Marksizm-Leninizmin evrensel gerçeğini yaratıcı bir şekilde ülkemizin gerçeklerine uygulamak; devrimimizin çeşitli meselelerine ilişkin proletarya hareketi tarafından ortaya koyulan çözümleri savunmak, onları geliştirip zenginleştirmek olduğunu ortaya koymuştu. Bunlar, beraberinde Marksizm-Leninizmin her türlü saldırıya karşı korunulup, savunulması; Marksizm-Leninizm düşmanı ideolojilere ölümcül darbeler indirilmesi görevlerini de, dergimizin görev kabul etmesini gerektiriyordu. PARTIZAN bugüne dek elinden gelen seviyede, bu doğrultularda ilkel ve kararlı mücadelesini aralıksız sürdürmeye çalıştı ve çalışmaktadır.

Hakim sınıflar ve uşak basın, dergimizin yürüttüğü bu mücadeleyi engellemek için ellerinden gelen her yola başvurdu. PARTIZAN'a karşı mücadelelerinde tüm imkânlarını kullanmaya çalıştılar. Şimdiye dek hiç bir yasal derginin sahibi tutuklanmamışken, dergimizin sahibi sorumlu yazar işleri müdürümüze birlikte, türlü işkenceler altında günlerce «göz altında» tutulduktan sonra tutuklanarak «cezaevi»ne gönderildiler. Dergimiz gerek uşak basın tarafından, gerekse sıkıyönetim paşaları tarafından sürekli «gizli örgüt» gibi gösterilmeye çalışıldı; hâlâ da çalışıyor. Tüm yayınlarımız hakkında toplatma kararlarının alınmasının yanısıra, yayınlarımız hakkında onlarca dava açıldı. Herhangi bir dava mahkemelerde birkaç yıldan önce sonuçlanmazken; yayınlarımız hakkında toplatma kararı, henüz biz yayınlarımızı matbaadan çıkarmadan alınmakta ve el koyulmaktadır.

Biz, henüz dergimizi çıkarmadan önce de, dergimize diğer yurtsever devrimci basına yönelen ve hatta ondan daha da azgın bir şekilde yönelmek olan bu tür baskıların bilincinde idik. Karşı-devrim cephesinin bütün bu saldırı ve baskıları doğaldı ve zaten onlardan bundan farklı bir tutum da beklenemezdi. Bize düşen görev mücadeleye etmekti ve elimizden geldiğince mücadelemizi sürdürdü.

İşin «gizli» olan diğer yönü, oportünist cephenin de dergimize karşı takındığı ve hakim sınıflardan hiç de aşağı kalmayan saldırıdır. Proletarya hareketinin gün geçtikçe, gerek ülkemiz düzeyinde gerekse uluslararası alanda, gelişmesi, güçlenmesi, oportünizme ağır darbeler indirmesi; proletarya hareketinin görüşlerini ileri bilinçli devrimciler arasında yaygınlaştırmak için çalışması, PARTIZAN'ı oportünizmin ateş hattına çekmiştir. Onların ülkemizdeki uzantıları PARTIZAN'ı «gizli bir örgüt» gibi göstermekten tutun da, ülkemizdeki proletarya partisi olan TKP (M-L) ile aynıleştirme çabaları; uluslararası alanda Almanya KP/M-L gibilerinin proletarya hareketini «provokatör» ilan etmesi ile uyum içinde yürütülmüş bir kampanyanın ürünleridir. Onların faaliyetleri bunlarla da sınırlı değildir. Asılsız haberler, yoğun dedikodular, karalamalar, iftiralar da bu kampanyanın tamamlayıcı unsurlarıdır.

Bugün dergimize karşı azgın bir düşmanlık çizgisi izleyenlerin başında Halkın Kurtuluşu (HK) revizyonistleri geliyor. Proletarya hareketi ülke içinde bu revizyonist kılığın Marksizm-Leninizm düşmanı görüşlerini açığa çıkarırken, uluslararası planda da sürdürdüğü mücadeleye bağlı olarak HK revizyonizminin «proleter devrimci» maskesini Marksist-Leninist güçlerin gözü önünde parçalıyor. Onun palavralara dayanan propagandasını ve revizyonist çizgisini gözler önüne seriyor. Tüm bunlar, HK revizyonist şeflerinin proletarya hareketine daha da azgınca saldırmasına yol açmaktadır.

Bu revizyonist kılığın, Almanya KP/M-L adlı oportünist parti ile yayınladıkları bildiride, ülkemiz proletarya hareketini «provokatör» olarak nitelediği halde; burada bu belgeyi savunamaması, proletarya hareketinin sözümlüne «provakatörce hareketlerinden» bahsetmiştir. Bugün o, kendi taraftarları ile PARTIZAN taraftarları arasında tartışmaları yasaklamıştır. PARTIZAN ile eylem birliği yapmama kararı almıştır. Şimdi HK revizyonistleri aldıkları bu «karar»ları iyice pekiştirmek için asılsız haberler yaymaya; yalan ve dedikoduculuğa dayanan propagandaya hız vermiştir.

Devrimci Yol (DY) un küçük burjuva şeflerinin de tavı HK'dan aşağı kalmıyor. Onlar da PARTIZAN düşmanlığını körüklemeye devam ediyorlar. PARTIZAN'ı «adi bir cinayet örgütü» olarak değerlendirmeye devam ederken; TİP, TSİP, TKP ve İTKP gibi karşı devrimcileri «halk» saflarında değerlendirmektedirler.

Ancak, DY'un bu «merkezi kararına» rağmen ülkemizin çeşitli yerlerinde DY'un taraftarları ile PARTIZAN taraftarları arasında eylem birliği gerçekleştirilmekte; bazı yerlerde DY taraftarları bu «merkezi karar»ı tanımamaktadırlar. Bu durumların tüm halkımıza açıklanması ve DY şeflerinin «karar»larının teşhir edilmesi önemli bir görevdir.

De. sa. 7'de

OPORTÜNİZM - CEPHESİNDE ÇÖKÜNTÜ

Partizan'ın eadı bir cinayet örgütü ilan etmiştir...
D. YOL REVİZYONİSTLERİNİN GERÇEK AMAÇLARI
İYİCE AÇIĞA ÇIKIYOR?

Bilindiği gibi D. Yol'un ileri gelen revizyonist şefleri, geçtiğimiz aylarda dergimiz bir 'örgüt' gibi gösterildi; Partizan'ın eadı bir cinayet örgütü olarak ilan etmiş; devrimci bir örgüt gibi değeriendirilmemesi şeklinde emerek karar almışlardır. Tüm bunlara gerekçe olarak, Tuncel'de karşı-devrimci bir eylemle katledilen H. Çakmak'ın; proletarya hareketinin bu katliamı emsipeten savunur bir tavır takınmasını gösteriyorlardı.

Dergimiz bu durum karşısında derhal bir broşür yayınladı. Bu broşürde:
★ D. Yol'un gerçek amacının devrimci arası cinayetlere son vermek olmadık;
★ Onun asıl amacının proletarya hareketine karşı faşistlik yararak tabanın dağılmasını önlemek olduğu;
★ D. Yol adına şimdiki dek onlarca devrimci katledildiği; D. Yol şeflerinin tüm bu cinayetleri meşru görüp, savunduğu

★ O; bu cinayetlerin hesabını vermediği gibi, H. Çakmak'ın katliamı 'karşı-devrimci bir eylem' olarak değerlendirilip, açık yüreklilikle halkı karşı özeleştirilip yapan proletarya hareketini 'karşı-devrimci' ilan ettiği;
★ Ancak bu 'karar'ın devrimci kitlelerin karşısında uygulanamayacağı; bu konuda dergimizin elinden gelen mücadeleyi sürdüreceği

★ Halk ve devrimci kitleler arasında düşmanlık yayanların yakalarını halkın elinden kurtaramayacağı açık bir şekilde ortaya konulmuştu.

Bunlar onlarca yurtsaver-devrimcinin yanısıra dergimizin siyasi çizgisini savunan Ergun Altun yoldaşı da katletmişlerdir. Ama proletarya hareketi bunlardan hareketle D. Yol'u ne 'adi cinayet örgütü' ilan etmiş; ne de sayısız provakatorce hareketlerinden dolayı onlara provakatorler örgütü demiştir. Tersine bütün bunlar onun küçük burjuva devrimci olan niteliğiyle tam bir uyum halinde idi. Dergimiz onları halk içinde küçük burjuva devrimci bir grup olarak teşhir etmiştir.

D. Yol revizyonistleri olayları belgeler dayanarak aktardığımız bu broşürü sessizce geçiştirmeye çalıştılar. Bu yazının yazıldığı zamana kadar her hangi bir cevap vermediler. Suskunluğu tercih ettiler. Ama bu 'suskunluğun' görünürde olduğu; gerçekte ise revizyonist elebaşlarının sinsil bir şekilde bu 'karar' doğrultusunda kitleleri eğitmek için çalıştıkları bir kez daha ortaya çıktı. Onlar asıl amaçlarının proletarya hareketine karşı düşmanlık geliştirmek olduğu; onu tecrit edebilme nafiye cabasına gerçekleştirebilmek için tüm halk ve devrimci düşmanlarını bile başlarını basabileceklerini açığa vurdular.

D. Yol'un son sayılarından birinde bu amaçların açıkça dile getirildiği bir ibret belgesi daha yayımlandı. Yandaki altıntarda da görüldüğü gibi, D. Yol revizyonistlerine göre TİP, TSİP, TKP ve TIKP adı bir diz karşı-devrimci örgüt 'halk safı'ndadır. Ama Partizan 'karşı-devrimci'dir. D. Yol revizyonistlerine göre, iş başında kaldığı süre içinde faşist niteliği iyice açığa çıkan CHP bile 'demokrat'ır. Ama halk içinde halk demokrasisinin en tutarlı savunucusu ve uygulayıcısı olan; demokrasiyi savunabilmek için karşı çıkılması gereken

Bugün PKK (UKO)'nun vardığı nokta

Halk arasında 'APO'cular diye bilinen yeni adıyla 'PKK' adlı ajan-provakator örgüte karşı yeni bir tavır takınmak gerekiyor. Bu örgüt hakkındaki yeni tespiti yapmamıza temel olan bir diz emeni diğer yazılarımızda ortaya koyduk. Bugüne kadar biz PKK'yı bir çok karşı-devrimci eylemlere rağmen, ezilen ulus içerisinde ortaya çıkan ve pek etkili olmayan milliyetçi hareket olarak görüyorduk. Ve yanlış olarak bunları pek önemsemiyorduk. Ancak bugün geldikleri aşamaya ilişkin olarak proletarya hareketinin yaptığı tespiti katliyon ve onların ajan-provakator bir örgüt durumunda olduklarını söylüyoruz.

Bütün pratik yaşamı varlık nedeni devrimlere saldırarak olan ve kendi dışlarında hiç bir sınıf ayırımı gözetmeden herması karşı-devrimci lar, eden bu gruba 'siyasi örgüt' bile demek zor. Zaten onların da bu tespiti için aksini ispatlama gibi bir gayretleri ne geçmiş olmuştur, ne de şimdi var. Bugüne kadar yayınladıkları üç-beş bildiri ve 'pratik davranışlarında kendilerini karşı-devrim cephesinden ayıran tek bir tespit bile rastlanmamıştır. Bugünkü pratikleri onların MHP'li fanatik faşistlerden ve onların uyguladıkları yöntemlerden, bunların sadece ezilen Kürt ulusuna mensup olmaları ve sözümlerini kurmak istemesi (1) nin dışında temelde hiç bir farklılıklarını

olmadığını göstermektedir. Bunların MHP'ninkine benzer mücadele metodları hakkında TE-KOŞIN adlı grubun daftığı ve 'PKK'nın hala cevaplamadığı bildiride konuya ilişkin sayısız örnek vardır. Kaldığı bu örnekler binlerce devrimci ve emçilerin tarafında pratiklerinde yaşanmıştır.

PKK'nın propaganda seviyesinde tek dayanağı olan 'bağımsız Kürdistan Devleti' kurma mücadelesi (!) de aşında hakim sınıfların, denetimleri dışında gelişmesi muhtemel bir Kürt Millî hareketinin bastırılması mücadelesine hazırlıkta başka bir şey değildir. Emperyalizm ve proleter devrimleri karşısında, emperyalizmi çözümlen, on darbe vuran ulusal hareketler de proleter dünya devriminin bir parçası olmuştur. Bu doğru Leninist tespit sözüne bile tahammül edemeyen PKK, Kürt ulusuna mensup milliyetçi siyasetlere bile faşistler gibi saldırıktan çekinmiyor.

Yurtsever, devrimci, demokrat örgüt ve kişilere karşı bunlar yüzlerce kanlı saldırı tertiplemiştir. Ama buna karşılık 'sömürgeci' dediği Tür. hakim sınıflarına komprador patron - ağa düzenine karşı mücadeleleri hemen hiç görülmemiştir. Bugün görüldüğü gibi, C. Bucak'ın karşı eşanlı mücadelesinin arkasında ise, 'devrimci' vardır. Aslında bu eşanlı mücadele mahalli olarak

Bir İbret Belgesi

"(Bu tespitlerimize de TSİP, KSD, TKP, TIKP gibi oportünist gruplar "bireysel terörizm" "anarşizm" gibi (HK.nın da paylaştığı) ifadelerle karşı çıktılar)" (Sy:32,Sf:11)

"...HK faşizme karşı mücadelede "sosyal-faşistler" dediği TİP, TSİP, TKP, TIKP gibilerine karşı bir savaş olarak da görmektedir..." (Sy:32,Sf:11.)

emperyalizme, sosyal emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı en kararlı mücadelevi yürüten Partizan 'devrim düşmanı'dır. İşte D. Yol'un düşünceleri bunlardır...

Proletarya hareketine karşı küçük burjuvazinin düşmanlığının en aşırı ucuunu temsil eden D. Yol, bu 'karar'ının doğal sonuçlarını Partizan'ın dışarda tutan ama buna karşılık tüm halk düşmanlarını içine alan bir 'cehhe' oluşturmaya çalışarak işte böyle yerine getiriyor.

Tasfiyecilik çöküşten kurtulamayacak

Bugün oportünizm cephesindeki çöküntü durmadan devam ediyor. Bu çöküntünün içinde kıvranan ve ondand büyük nasibini alan gruplardan biri de kendisine «TKP/ML HAREKETİ» adını takan tasfiyeci bir gruptur.

Bümler 1976'da İ. Kaypakçaya önderliğinde ortaya konulan görüşleri yanlış bulup, reddederek ortaya çıkmışlardır. Bunlar Çağınmaz, Türkiye gerçeklerine gözlerini yumuyor; platform adı altında piyasaya sürdükleri belgelerle meselelere tam bir saçılık; revizyonist-troçkist bir pozisyondayla yaklaşıyorlardı. Sağı karakterleri gereği, halk düşmanlarının ihmisine; 'maceracılık', 'anarşizm' sözleriyle doğru eylemlere de karşı çıkıyorlardı. Halkın Birliği adı verdiği «TKP/ML HAREKETİ» adına açıklamalar yayınlıyor; Yaşar Değerli, Uğur Gür gibi azılı faşist, halk düşmanı köpekler, İmhasının 'yanışlığı' üzerine dil döktüler. Adice tahrifatları başvurularak doğru-yanlış eylem ayırımı yapılmadan bu tür eylemlere İ. Kaypakçaya'nın da karşı çıktığı söyleniyordu. Bu savunulan pespaye tezler varolan sınıf mücadelesi gerçeklerine tümüyle ters olduğu için tutunamazdı, tutunamadı da. Gerçeklere değer veren devrimcilerin, yıllardır çarpıtılan İ. Kaypakçaya'nın görüşlerini sınıf mücadelesinin pratiğinde de doğrulanmasını görerek bu tasfiyeci safları terk etmeye başlaması bu grup içerisindeki çekişmeye hızlandırdı. Aralarında ki bu saflaşma önemli bir bölüm devrimcinin proletarya hareketi saflarına katılmasıyla naktalandı. Ama bu dağılma süreci kapanmamıştı. Tasfiyeci elebaşları bunun üzerine, üstlerinde sadece bir kabuk olan saçılık 'terkederek' (!) 'sol'cu pozlarda ortaya çıktılar. Onlar meseleleri henüz yeterince kavrayamamış devrimcileri ancak bu şekilde peşlerinden götürebileceklerini biliyorlardı. Ve ortalığı antli-yeminli ve neredeyse noter tasdikli

Şimdiki TİP, TSİP, TKP ve TIKP'ye karşı-devrimci görüşten halkın kurtuluşuna da fetva vererek bu cephenin sınırlarını genişletmeye çalışıyor.

Bütün bunların ilginç bir yönü ise şu: D. Yol dergisinde Partizan'ın 'karşı-devrimci' ilan eden 'karar' yazısının dışında, üstü örtülü bazı 'tarafat' mektuplarının dışında bir yazı yayımlanmadı. Üstelik bu 'karar'da bir yerde 'Partizan'la tartışıp-konuşmama' şeklinde 'uyguluyoruz? Bir başka yerde ise 'Partizan'la eylem birliği yapılıyor. Bir yerde bu 'karar'ın merkez olduğu için kendilerini de bağladığı söyleniyor; bir başka yerde ise bu 'karar'ın 'sadece merkez' bağladığı söyleniyor. Bu orta yolcu-küçük burjuva devrimci grubun bir yerdiki politikası şöyledir; bir başka yerde ise böyledir. Bunların 'karar'ı bir yerde böyle uygulanır; bir başka yerde ise şöyle uygulanır. Ancak her yerde değişmeyen politikası ve kararları, bulunulan yerddeki duruma ve şartlara 'uyarlanarak' olarak Partizan'a karşı düşmanlık yaratmak; Partizan'ın devrimci yığınlar arasında tecrit etmeye çalışmaktır.

Ancak Proletarya Hareketini tecrit etmeye ne hakim sınıfların gücü yetebilmiştir, ne de başta TIKP olmak üzere 'sosyalizm' adına ortalıkta dolanan diğer karşı-devrimcilerin. Oportünistlerin en şaşaalı dönem olan 'üçlü blok' dönemindeki tecrit politikası da proletarya hareketini tecrit etmeye yetmemiştir. Bu gün tümüyle başarısız bir mevzide duran; aldığı çizgilerine 'merkezi karar'ını bile uygulayıp, savunmakta sıkıntı içinde yürzen D. Yol'un bu tür cabaları da sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Daha şimdiden devrimci yığınlar D. Yol'un revizyonist şeflerinin uyarılarını gönlüde boşu çıkarmışlardır; çıkarıya devam edeceklerdir. Bunu ne kitlelere karşı 'karar'larını savunma cesaretini gösteremeyen ve böylece 'işidare etmeye' çalışan D. Yol dergisi önleyebilecek. Nede devrimci arasında 'bu merkez karar değil, değil, değiştir, geçecek' gibi söylemler yayar kitleler arasında tecrit olmanın kurtulmayı ümid eden D. Yol taraftarları önleyebilecekler.

D. Yol'un proletarya hareketini tecrit etme silahı geriyte tepmiştir. Görev D. Yol'un cinayetlerinin üstüne daha çok gitmek; halk kitlelerine gerçekleri açıklamak; D. Yolcuları yığınlar arasında 'karar'larını gerçekleştirmelerini istemek; Türkiye devrimci mücadelesinin artık isteyenlin istediği 'karar'ı alamayacağı, alamadığı bir seviyeye geldiğini D. Yol'un seflerine de göstermekti!

DÜN BÖYLE, BU GÜN ŞÖYLE

Bu tasfiyeci grup yakın zamana kadar Marksist-Leninistlerin eylemlerini 'sahte sulkaşt' diye karalıyordu. Aydınık gazetesinin Yaşar Değerli'yi cezalandırmak isteyenlerin devrimciler değil, 'MİT', 'Kontregilla' olduğu izlenimini vermeye çalışan yayınlarını okuyor ve bu temelde bildiri dağıtıyorlardı.

Bu gün ise bunlar 'sulkaşt'lerden; bundan sonra da 'sulkaşt' eylemleri yapacaklarını dans ediyorlar.

Bu tasfiyeci grup, H. Çakmak'ın katliamıyla ilgili yayınladıkları bildiriye işkenceye karşı çıktığını söylüyor.

Bu gün ise bunlar, bizzat işkence yapmakta; bunu da savunmaktadır. Yayınladıkları bildiriye «burun kesmek»ten bahsetmektedirler. Oysa işkenceye karşı çıkanlar için psikolojikte olsa, fiziki de olsa insanlara yapılan zulüm işkence olarak değerlendirilir. Bir insanı salakaya yatırmakla, tabanlarını jiletile doğramakla «burun kesmek» arasında hiç bir nitelik farkı yoktur. 'Sol'cu görünmek arzusu bunların gözlerini öylesine karartmış ki, orta çağın feodal işkence metotlarını, bu gün 'devrimci eylem' diye tanıtmaya kalkıyorlar.

Bu tasfiyeci grup, yakın zamana kadar 'proleter devrimci' olarak değerlendirdiği HK, HY ile 'proletarya partisi'ni kurmaya, 'halk cephesini' inşa etmeye çalışıyordu

Dev. Sa. 4'te

Devrimcilere saldırılan bir örgüt: UKO

Birçok ülkenin devrim tarihine bakıldığında, karşı-devrimci cephenin devrim güçlerine karşı değişik alanlardan saldırılar yönelttiği görülür. Onlar halk ve devrim güçlerini karşı bir yandan doğrudan ve açık saldırılar yöneltilirken; diğer yandan da devrimci cepheye iğnen bilmeyce, devrimcileri halktan koparmaya çalışıyorlar. Bunlar, hemen her ülkede egemen sınıfların uygulamasına soktuğu yöntemlerdir.

Hakim sınıfların ülkemizde de bu tür yöntemlere başvurmadığını düşünmek yanlış olur. Onlar bu köhne yöntemlerini bir süre daha ayakta tutabilmek için, devrimci örgütler için ajanlarını sokmaya; onlar aracılığıyla devrimci mücadeleyi geriletmeye uğraşıyorlar. Daha sız, doğrudan kendi yönetimlerinde su veya su ismi alan ajan örgütleri bile kurduklarını. Saflarını böyle tehlikeye karşı kalın ve gelişmez duvarları örüyorlar. Örgütler, eninde sonunda ajan-provakatorlerin elinde attığı barınaklar haline gelirler. Bu tür örgütlerin yönetimine bile gelebilirler.

Bu gün ülkemizde resmi ve sivil faşist güçler, her geçen gün gelişen devrimci selin kabarışını engellemek için saldırı üstüne saldırı tertipliyorlar. Alçakça katliamlara girişiyorlar. Faşist AP hükümetinin işbaşına gelmesiyle birlikte faşist saldırılar giderek artıyor. Ama onlar bu açık saldırılarına dışında devrim güçlerini içerde bölme faaliyetlerine de hız veriyorlar. «Devrimcilerin devrimcileri öldürdüğü» haberleri ortalığı dolduruyor; ve halkın devrimci güçlere olan güveni sarılıyor, azalıyor.

İçinde bulunduğumuz şu günlerde, işte hakim sınıfların sevdiğin içerde yitirtilmiş bu tür olayları yaratmanın başında UKO geliyor. Bu gün UKO'nun saflarında bir çok ajan-provakator'ün olduğu ortadadır. Bunun da ötesinde UKO'nun savunduğu görüşler dürüst ve kararlı devrimcileri bile halk güçlerine karşı saldırı ruhuyla eğiten; onlara saldırılarını zorunlu kılan görüşlerdir. Bu görüşleri gerçekten savunan her insanın varacağı ilk durak UKO dışındaki örgütlere; o örgütün yönetici ve taraftarlarına saldırı duracağıdır. Çünkü onun çizgisel ajan-provakator bir çizgidir.

UKO'nun bu güne kadar, sadece halk düşmanlarına yarayan eylemleri saymakla bitmez. Bunlar kendi dışlarındaki örgütlerden bir çok devrimciyi öldürdüler. UKO saflarını terk eden bir çok kişiyi katlettiler. Onlar kitle katliamlarını gerçekleştirmek kararlı almışlardır. Mesela, 12 Ekim 1977'de Tuncel'de yapılan «Hayat Paha» hılgini Protesto» mitingini silahla tarama kararı almışlar, ama uygulamamışlardır.

Nereden Nereye?

Bu da «TKP/ML Hareketi Cephesinden»

Hareketimizin yetkili birimierince alınan kararlar sonucu bazı imha ve sulkaşt eylemleri gerçekleştirilmiştir. Sözkonusu eylemleri ve eylem hedeflerini ve durumlarını halkımıza açıklıyor. Sorumluluklarını yüklediğimizizi bildiriyoruz.

Sözkonusu eylemleri.

- 1 - Tunceli ili Pertek İlçesine bağlı Dorutay (zeve) köyünde düşman ajanı Bekir Meydan'ın (Halk içinde fakir adıyla biliniyor) İhtar niteliğinde burnunun kesilmesi.
- 2 - Tunceli iline bağlı Çiçekli nahiyesi karaçol çuvusu ...a halk düşmanlığından İhtar niteliğinde cıvint-kürsunlaşması.

Kitlelerin mücadelesi hala önemli düzeyde kendiliğindenci ve önderlikten yoksun. Önemli bir kısmı da oportünist ve revizyonistlerin (sahte devrimcilerin) ...bu birliği engellenen H.K.H.Y. Partizan vb. sahte devrimci grupların oportünist seflerinin oluşturmaya çalıştıkları kağıttan barikatları ezme ve tepin geçmeliydi.

Ağustos '79 tarihinde yayımlanan Halkımıza Açıklama başlıklı «TKP/ML hareketi» Alt Bölge Organı imzalı bildirdi.

Bundan bir süre evvel, Mazgirt'te devrimci bir örgütmenin iddualması olayına sahip çıkan «TKP/ML» imzalı bir bildiri yayımlandı (!)

Sahte sulkaştlerle faşist emniyetçilerin ve subayların (Uğur Gür ve Yaşar Değerli kastediliyor - Partizan'ın notu) göklere çıkarılması sağlamada araç olarak kullanıldılar...

Banka soğunlarını «Halk Savaşı» olarak gösterip ...yoldaşlarımız, devrimcilere ve halka asla işkence yapınlar. İşkence ve zulüm ancak faşistlerin kullandığı bir yöntemdir.

Tekke seflerinin çeşitli şekillerde mücadeleyi saptıran provakatif eylemler koyması...

...Bu sahte devrimcileri (oportünist) Şubat 1979 tarihli Halkımıza Açıklama başlıklı «TKP/ML HAREKETİ» imzalı bildirdiler. BEZ: PARTİZAN Yayınları - 6. Sf: 51-54)

Geçmişte hareketimizde var olan sahifelerin ve buna bağlı olarak kitle çizgisinde ilgili tali düzeydeki sak hatalarımızın bir sonucu olarak askerî eylemler çok az yapıldı, askerî ürettirmeler gerçekleştirildi... Bu durumun giderilmesi için son zamanlarda adımlar atılmıştır. Bunun sonucu olarak askerî eylemlerimiz arttı, silahlanamızda da nispi bir düzleme ortaya çıkmıştır. Bu dönemin başlanğıcından son zamanlara kadar hareketimiz bir kamulaştırma eylemi ile az sayıda ve mezzil olarak düşman hedeflere yönelik askerî saldırıda bulunmuştur. Son zamanlarda ise bazıları başarısız kalan kamulaştırma eylemlerine girişmiş, düşman hedeflerine karşı bazı eylemlerde gerçekleştirilmiştir...

«TKP/ML HAREKETİ» 1. Konferansı Belgeterinden. (BEZ: PD Partizanın Yolu - 5. Sf: 47).

APO (UKO)'cuların savundukları

Bu amaçla ülkemizi ulusal yayılma alanı haline getiren egemen ulus burjuvazisi Kürdistan'da bir maketini yaratmış bulunmaktadı. Ancak, Kürdistan ve Kürtleri tarihten silerek yaşamını sürdürebileceğini çok iyi bilen bu maket sınıf, ülkemizdeki MHP gibi faşist ve «Halkın Kurtuluşu» gibi sosyal-şoven tezleri savunan örgütlenmelerin gerçek sınıf temeli ve destekleyicisidir. Faşistlerin maskelerinin düşürülerek halktan tecrit edildikleri her yönde, bu sınıf, Türk burjuvazisinin zehirini kafalara kusan ve Türkiye'nin bütünlüğünü savunan hareket ve anlayışları desteklemektedir.

Diğer sosyal-şoven akımlar gibi, ajan provakatorlerin yönetimindeki «Halkın Kurtuluşu» hareketinin de ülkemizdeki varlık nedeni Türk sömürgeçliğidir. Efedilerine karşı görevlerini, çıkarlarını her alanda tam anlamıyla savunarak yerine geçen bu ajan-provakatorler, daha doğuşundan bu yana Kürdistan'daki devrimci ve yurtsever gelişmeyi engellemek istemektedirler.

Gerçekkte «Halkın Kurtuluşu»nu halkımız da tanımaktadır. Birçok köylerimizde taş ve sopalara kovulan bu MİT örgütlenmesi...

«Halkın Kurtuluşu» gibi ajan-provakatörlere yönlendirilen örgütlerin...

Ancak sömürgeçiler ve feodal-kompradorlara karşı verilecek mücadele ajanlara karşı verilen mücadeleden ayrı değildir. Yalnızca 1979 yılı içinde dört devrimcinin katli bile «Halkın Kurtuluşu»nu yöneten ajan provakatorlerin cezalandırılmadıkça saldırılarını sürdürebileceklerini açığa koymaktadır. Ama devrimciler onlara anladıkları dilden ve hakettikleri cezayı verdikleridir.

Yurtsever Kürdistan Halkına başlıklı Ulusal Kurtuluşçular imzasıyla Nisan 1979'da dağıtılan bildirdi.

AEP oportünistleri, daha henüz Mao Zedung yolunda saldırmaya başlamadan önce, KPD/ML Mao Zedung'a adice saldırı bir yazı yayınlamış; ve bunu örgütünde dağıtmıştı. Daha sonra da bu yazıyı açık olarak yayımlamak zorunda kalmışlardı. Bu yazının AEP kaynaklı bir yazı olduğu her halinden belli idi. Dergimiz o dönemde de perde arkası gücün AEP olduğunu belirtmiş; bu saldırının «görünürde» KPD/ML tarafından yapıldığını duyurmuştu.

İşin ilginç yanı, bu yazıya imza atarak yayınlayan KPD/ML adli oportünist tehkenin edebî başkanı, Ernst Aust ve şürekası idi. Bunlar geçmişin «öçsüzü» Mao Zedung «savunucusu» olarak tanınıyorlardı. Bu gün Mao'ya sevilmesince saldırı Ernst Aust geçmişte Mao hakkında şu sözleri eden Ernst Aust'la aynı kişidir.

«Mao Zedung, marksizmin ustaları arasındaki Marks, Engels, Lenin'in yanındaki saygılı yerini aldı.» (Kızıl Sabah, 1/1967. Sf: 5)

Şimdi keskin «Stalinist» görünme sevdasındaki E. Aust, yukarıdaki alıntı da görüldüğü gibi, Stalin yoldaşı «marksizmin ustaları» arasında çıkarılan E. Aust'la aynı kişidir.

«Geçmişte proletarya hareketinin tüm uyarlarına rağmen bu örgüt, D. Ferinçek TİEP ile 'kardes parti' durumunu sürdürdü. Şimdi de TD'KP/IO adlı revizyonist grubun 'kardes partisi' durumundadır.»

Mao Zedung'u reddeden revizyonistlerin şimdi alıp salladıkları Stalin bayrağını ellerinden almak tüm Marksist-Leninistlerin görevidir. Krüçev-Brejnev revizyonistleri Marks, Engels, Lenin'e; Deng-Hua kılığı Mao Zedung'a, nihayet Brejnev Stalin'e ne kadar sahip çıkıyorsa, bunlar da Stalin'e o kadar sahip çıkmaktadırlar.

Akuma Karşı (GDS) adlı Marksist-Leninist örgütün Stalin ile ilgili olarak yayınladığı özel sayının önsözünde KPD/ML'nin, başından itibaren alkaklı ve özleştirilmiş, dolayısıyla da «kusursuz çizgi» (!) sınıf, Stalin ve Mao Zedung'la ilgili olan kısımları şöyle anlatıyor:

POHPOHÇULUK İNKARCILIĞI HAZIRLAR
Bunun için marksist-leninistlere önemli konularda Stalin'e karşı tavır konusunda olduğu gibi, en iyi örnek Almanya'nın Grippası olan KPD/ML ve önderlerinin, Stalin'e karşı tamamen ciddiyecek olan tavırlarıdır.

Su gerçekçi ki, pohpohçuluk, yılışıklık, çanak yalayıcılık ve yaşamın çılgınlık, açık sadakatsizliğin ve açık ihanetin öncülleriyle akrabadır.

Krüsçov'un, Stalin'e pohpohlama-tradları ve daha sonraki sinsice saldırıları, Lin Biao'nun Mao Zedung'u ölümsüzleştirmesi vs. bütün bunlar bize gerçek göstermektedir.

İşçi hareketi önderlerini «karikatürleştirinceye» kadar pohpohlayan bütün çanak yalayıcı tipler ve sarlatanlar, bundan kendine pay çıkarıp yarım (bunlar her zaman bir dönmece haykırılar) kendilerini pohpohlandırmak için kullanmak istemektedirler. Krüsçov'un tavır bu idi, Lin Biao'da böyle yapmak istiyordu.

SBKP (B)'nin 20. Kongresinden 1964'e kadar, Krüsçov'u yüceltmekte ve onu Marksist-Leninist devrimci edleştirilene karşı savunmaktaydı ve Aust «Blinkfüer» adlı revizyonist dergisinde ÇKP'ye çamur atıyor ve tabii bütün revizyonistler gibi Stalin'e de küfür ediyordu.

«Blinkfüer» 44/1964 sayılı oranda, baş revizyonist Krüsçov'un görevinden alınması ile ilgili «Heycana Gerek Yok» adlı ve Ernst Aust tarafından imzalanmış bir yazıda şöyle yazardı:

«Gayet tabii ki Nikita S. Krüsçov'un geri çekilmesi biz için, özellikle biz, baş isteyen insanları. Başka türlü nasıl olabilir ki, o sadece Sovyetler Birliği'nde değil, bütün dünyada ki basit insanların sempatisini, açık ve sınıf bilincini de kazanmıştı ve özellikle onun önderliği dönemine Sovyetler Birliği'nde önemli başarılar kazanılmıştır. Mesela, kişiye tapma yıkılmış ve Sputnik ve uzay gemileri ile gökyüzü fethedilmişti.»

17.8.1964'te 'Frankfurter Rundschau' gazetesi ne yazıyordu?

«O, (Krüsçov-çev. notu) Stalin'e sonuçta hiç çekinmeden hesaplaştı.»

BLINKFÜER'de yayınlanmış böyle bir çok kırılsamaçlıklara dikkat çekmek dahada gereklidir. Çünkü KPD/ML, Parti başkanı olan E. Aust'un hayatındaki anti-Stalinist tavrılar üzerine tartışmaya ve onlara özeleştiril bir şekilde parça parça dahil yaklaşmayı kabul etmemektedir. Çok defalar onun bu revizyonist kahramanlıkları disiplin gereği denilerek savunulmaktadır. (Bkz. Kızıl Sabah, 15-1975. Aust'un revizyonist Blinkfüer'deki çalışmaları üzerine) Aust'un bu anti-Stalinist tavrının oradaki işlevi disiplininin bir sonucu olmadığı kendini, «kendini» Kızıl Sabah'ta yazmaya başlamasından hemen sonra göstermiştir.

KPD/ML'nin bu günkü başkanı, zamanında rüzgarın ne tarafa estiğini anlayarak hemen yüzeysel bir şekilde bayrağını değiştirmiş ve Krüsçov yerine Mao'yü yücelterek savunmaya başlamış ve bu arada da Stalin'in adı ustaların arasında çıkartılmıştı. Kızıl Sabah Sayı 1/1967, Sayfa: 5'de şöyle yazardı: «Mao Zedung, Marksizmin ustaları arasındaki Marks, Engels, Lenin'in yanındaki saygılı yerini aldı.»

Bu bir yanlışlık değildi, çünkü Kızıl Sabah'ın 3/4-1967 Sf: 4'de şöyle yazardı: «Marks, Engels, Lenin ve Mao Zedung'un düşünceleri ve görüşlerini uyan bir dünyanın yaratılması için...»

Kızıl Sabah 1/1967 Sf: 5 ve 12/1967 Sf: 1'de Sovyetler Birliği'nde yazıldığına Krüsçov revizyonistlerinin rolü olmadığını, Stalin ölmeden evvel bunun başladığı söylenmektedir. Çok defalar Stalin'e utandıran revizyonistçe-tröçkistçe saldırılar yönelttiler. «...zücü olan, Lenin'in erken ölümü ile SB'nde Ekim Devrimi'nden sonra ideolojik alanda hiçbir devrimin yerini alamemesi ve onun da sonucu olarak Krüsçov revizyonistleri başkaldırdılar...»

Devam edelim! Kızıl Sabah Nisan/1968. Sf: 10'da Stalin'in faşist Almanya ile imzalandığı «saldırımda» «paketi», emperyalist Doğu Faktörü ile aynı kefeye koymaktadır. «Bu tür anlaşmalarda ne beklenileceğini, açısını, 1941'de SB kendi vücudunda tadarak denemiştir. Bunların bir mantar kadar değeri yoktur.» İşte, Brejnev=Stalin, ve sosyalist dış siyasette, emperyalist dış siyasette arasında hiç bir fark yoktur. KPD/ML bu tür basit laf oyunlarıyla Stalin'e saldırarak bundan kazanç sağlamaya çalışıyordu.

Bu anti-Stalinist tavrın diğer M-L partiler tarafından eleştirilmesinden sonra, KPD/ML sarlatandı diğer bir ilkesiz örgüt yazısı ile piyasaya çıktı: «Yaşamın Stalinizm» (Kızıl Sabah, Ocak-Şubat/1970)

Küçük burjuvaların, küçük burjuvaları korkutmak için kullandığı «büyük» slogan «yaşamın Stalinizm»

Dev.Sa. 7'te

Proletarya dayasına adanmış bir asır: Stalin 100. yaşında

Marksizm-Leninizm, sınıf bilincini proletaryanın ölümsüz yol gösterici kılavuzudur. Büyük bir Marksist-Leninist: enternasyonal proletaryanın değerli öğretmeni. Marks, Engels ve Lenin'in yolculuk bilmece bir çabıyla proleter dünya devrimi uğruna mücadele eden öğrencisi Stalin yoldaş ve onun görüşleri de ölümsüzdür.

Bugün tüm Marksist-Leninistler Stalin'den öğrenecek; devrim, sosyalizm ve sınıfsız toplum uğruna mücadele ediyor; onun her türden sapmaya karşı granitten bir kaya gibi sarsılmaz ileriye ideolojik yansınadan güç a'arak, her türden revizyonizme ve sapmaya karşı savaşıyor ve revizyonizme teslimiyet reddediyorlar.

Yıllardır bütün dünya karşı-devrim cephesi Stalin'e sığınarak saldırdı ve saldırıyor. Onların işçi sınıfı hareketi arasındaki uzantıları da Stalin'in Marksist-Leninist görüşlerini zararsız hale getirmeye çalışarak: Stalin'i savunma adına «Stalinizm taraftarı» gösterilere girerek, ona yönelik saldırıları devrimci kitlelerin arasında devam ettirme görevlerini yerine getirmeye çalışıyorlar.

Bugün başta AEP olmak üzere onun kuşruğundaki tüm oportünistler de sözümüne «Stalin savunuculuğu» yapmaya çalışıyorlar. Modern revizyonizm ve Tröçkizmden aşırı ölçüde etkilenmiş görüşlerini «Stalin savunuculuğu» kılıfı altında gizleyebileceklerini sanıyorlar. Oysa Stalin'i savunmak, Marksizm-Leninizmi savunmaktır; toprak devrimini, Mao Zedung'u, onun önderliğindeki ÇKP'nin Marksist-Leninist geçmişini; Çin devrimini; önemde sosyalist inşa yolunda yürüten ÇHC'nin savunmaktır. Partilerarası ilişkilerde, büyük parti - küçük parti anlayışına karşı çıkmak; onlar arasında eşitlikten yana tavır takınmak, açık eleştirilerdir.

«STALİN YILI» ÜZERİNE AÇIKLAMALAR VE GERÇEKLER.

Bilindiği gibi 1979 yılı, 21 Aralık 1879'da doğan Stalin yoldaşın 100. doğum yıldönümüdür. Bu konuyla ilgili olarak aralarında TD'KP-IO ve Almanya KP/ML adli oportünist örgütlerin de bulunduğu 18 parti bir ortak açıklama yapmışlardır. Bu ortak belge ülkemizde Halkın Kurtuluşu adlı dergide yayımlandı. Daha sonraki zaman içinde D. Halkın Birliği adlı dergide de kendisine «TKP/ML HAREKETİ» adını veren faşiyeci bir grubun konuyla ilgili «açıklama»sı yer aldı. 18 imzalı açıklama HK'da yorumsu olarak yayınlanırken, tasfiyeciler grup, bu yılın 'Stalin Yılı' ilan edilmesi kararını desteklediğini; ama uluslararası komünist hareket tarafından TD'KP-IO adli teşkilatın «Marksist-Leninist» olarak değerlendirilmesinin önemli bir olumsuzluk olduğunu; ancak konuyla ilgili eleştirilerini saklı tutacaklarını bildiriyordu.

18 İMZALI AÇIKLAMANIN TARİHÇESİ
Stalin yoldaşın 100. doğum yılı olması dolayısıyla, bu yılın başlarında Almanya KP/ML ve İspanya KP/ML beraberinde bir ortak açıklama taslağı hazırladılar. Hazırladıkları bu belgeyi 'kardes partileri' durumunda olan çeşitli partilere gönderdiler. Ama işin ilginç yanı, bu partilerin hala 'kardes partisi' durumunda olan Avusturya Marksist-Leninist Partisine (AMLP) bu belge gönderilmemiştir.

Söz konusu taslakta Mao Zedung yoldaşa açıkça saldırmıştı. Mao Zedung'a yöneltilen bu saldırılar, sözümüne «Stalin'i savunma» adına yapıyordu.

Bu nitelikte olan taslak imzalamaları için gönderilen partilerden Yunanistan KP/ML, Venezuela Kızıl Bayrak Örgütü, Kolumbia KP/ML ve Şili Devrimci KP tarafından imzalanmadı. Onlar bu taslağı imzalamayı reddettiler.

AKP/ML ve İKP/ML bu durum zkarısında derhal geri çekildiler. Arzu ettikleri şekilde bir taslağı, kendileriyle birlikte ancak birkaç partiye imzalatabileceklerini anladıkları için 'yeni' bir taslak hazırlamaya başladılar.

«HERKESİN İMZALADIĞI SUYA SABUNA DOKUNMAYAN BİR AÇIKLAMA
Hazırlanan ikinci taslak diğer bir çok partiye olduğu gibi, bu kez AMLP'ne de gönderildi. Bu 'değişik' tavrın sobesi AMLP'nin 'kardes parti' olduğunu

J.V. Stalin'in Fikirleri Yolumuzu Aydınlatıyor!

İdeolojik mücadele yolunu tutmaktır. AEP ve uzantıları olan diğer revizyonist parti ve gruplar, bir yandan tüm bunları açıkça reddederken diğer yandan Stalin savunulabilirliği gibi; sözcük «Stalin'i savunucuları» ilan ediyorlar. Bu yüzden bugün başını AEP revizyonizminin çektiği akuma karşı mücadelede «Stalin savunuculuğu» sahte slahım çekip onların elinden almak çok önemli bir görevdir.

Marksist-Leninistler her türlü sapmaya karşı değil, bu yeni revizyonist akuma karşı da her noktada Stalin'i savunacak; onların nasil adı tahriflatlarla «savunma» adına Stalin'e sinsice saldırılarını açıkça çıkaracaklardır. Stalin'in görüşleri, Marksist-Leninistlerin elinde güçlü ve yararlı; revizyonistlerin elinde ise sonunda patlayarak onları yok edecek olan bir silahtır.

yeni 'hatırlanması' değildi elbette. Amaç, suya sabuna dokunmayan bu taslağı mümkün olduğunca çok imza toparlamak idi. Ama buna rağmen, bu ikinci taslakta imzalamaları için gönderilen çeşitli partiler tarafından imzalanmadı.

Şili DKP, taslağı hazırlanmasına katılmadığı gerekçesi ile imza atmayacağını söyledi.

Yunanistan KP/ML, Venezuela Kızıl Bayrak Örgütü ve Ekvator KP/ML de çeşitli gerekçelerle bu belgeyi imzalamadılar.

AMLP'İN ÖN AÇIKLAMASI
HK'da yayınlanan açıklamanın yanındaki imzalar da anlaşılabilirliği gibi bu belge AMLP tarafından da imzalanmıştı. Ancak o, bu ortak açıklama kendi yayın organında bir ön açıklama ile birlikte yayımlandı. Marksist-Leninist bir Parti olan AMLP bu açıklamasında genel olarak şu noktalara değiniyordu:

★ Bu taslak sadece iki parti temsilcileri tarafından hazırlanmıştır. Diğerlerine ise imza atıp atmama 'hakkı' tanınmıştır. Bu açıklama ortak bir çabanın ürünü değildir. Diğer partiler için taslağı özü üzerinde bir değişiklik yapma imkanı tanınmamaktadır. Bu taslağı hazırlayan partilere 'merkez' olma hakkını kimse vermemiştir. Ortak bir açıklama yapılacaksa, yapılması gereken şey, ortak olarak bir araya gelmek; bir redaksiyon komitesi oluşturmak- tır.

★ Bu taslak diğer taraftan hiç bir aktüel konuda tavır takınmayan bir taslaktır. Taslak bu halde 20 yıl önce yayınlanabileceği gibi bundan 20 yıl sonra da pekala yayınlanabilir. Çünkü sadece en genel sözlerden başka bir şey içermektedir. Oysa Stalin yoldaşın savunulması, ancak onun teorisi ve pratiğinin günümüzün sınıf mücadelesi şartlarında ne anlama geldiği belirtilerek yapılabilir.

★ Bu taslak, diğer partilere gönderilmeden önce AEP'ye gönderilmiştir. AEP'nin diğer partilerden bir ayrıcalığı mı vardır?

★ Bu taslak bir dizi Marksist-Leninist parti ve örgüte, mesela, TKP (M-L)'e, GDS ve WBK'ya gönderilmiştir. Eğer ortak bir açıklama yapılacaksa,

Dev.Sa. 5'te

MAO Zedung 86 yaşında!

Mao Zedung'un Fikirleri Ölümsüzdür!

26 Aralık 1979, Mao Zedung yoldaşın 86. doğum yıldönümüdür. O, uluslararası proletaryanın arasından ayrılmıştı. Ama Mao Zedung'un Marksizm-Leninizmden ayrı olmayan görüşleri sonsuza dek yaşayacaktır. Çünkü Marksizm-Leninizm proleter dünya devriminin yanılmaz yol göstericisi olarak yaşayan bir bilimdir. Çünkü, dünya çapında emperyalizme, sosyal emperyalizme ve onların uşaklarına karşı proleter dünya devriminin ateşi yandı; bu zorlu mücadelede proletaryanın sıra neferleri ve aynı zamanda öncülüğü Marksizm-Leninizm yolundan yürüdükçe Mao Zedung'un eseri daima canlı kalacaktır.

«MAOİZM» UMACISI
Bu gün ülkemizde egemen sınıflar bir «maoçu-heyulaya» yaratmışlardır. Yıllardır devrimci güçlere «maoçu, anarşist, bölücü,» gibi sözlerle saldırdılar. TIP, TSİP, TKP gibileri de bu kampanyada yerlerini aldılar. Onlar; sosyal-faşist, Rus sosyal emperyalizminin uşağı olan niteliklerini açığa çıkararak gülere «Maoçu», «Maoçu bozkurt», «Maoçu faşist» diye ağızlarını doldurarak küftürdüler.

Peki, neydi bu kudurmuşça saldırının ardında yatan gerçek? Onları böylesine çılgına çevirip, azınlıktan nedir? Bunların sebepleri, tüm sömürücü zalimleri tarih derinliklerine yollayacak olan devrim mücadelesi konusunda Mao Zedung'un yol gösteren görüşleridir. Aranalmalıdır.

MAO ZEDUNG BÜYÜK BİR MARKSİST-LENİNİSTTİR

Mao Zedung, Lenin ve Stalin'in izinden yürüterek emperyalizmin, komprador kapitalizmin ve feodalizmin ezdiği halklara proletaryanın nasıl önderlik edeceğini; Demokratik Halk Devrimi'nden sonra nasıl durmaksızın sosyalizme ilerleneceğini ortaya koymuştur. O, sosyalizmde sınıf mücadelesi ve diyalektik tarihi materyalizm konularında da proletaryanın devrimci teorisine katkılarında bulunmuştur.

Mao Zedung ve onun başkanlığındaki ÇKP, Çin proletaryası ve halkını zaferden zafere koşturmuştur; 600 milyon Çin halkını emperyalizmin sömürü ve yağma pençesinden çekip kurtarmıştır; Stalin yoldaşın önderliğindeki, ilk sosyalist anayurt olan Sovyetler Birliği'nin savunulmasına büyük bir destek olmuştur; Büyük Proleter Kültür Devrimi ile sosyalist devrimin sürdürülmesini örneğini vermiştir.

Mao Zedung ve önderliğindeki ÇKP, Sovyetler Birliği'nde kapitalizmi geriye getiren Krüsçev-Brejnev karşı-devrimcilerine karşı kararlı bir mücadele yürütmüştür. Uluslararası proletarya ve halkların bu yeni türeyen emperyalizme karşı mücadelesine yol göstermiş - önderlik etmiştir...

Dünya karşı-devrim cephesinin bütün unsurlarıyla birlikte Mao Zedung'a elindeki tüm silahlarla saldırmaları bu yüzden normaldir.

DİĞER SALDIRILAR...

Bugün büyük Marksist-Leninist Mao'ya saldırılar sadece bunlarla sınırlı değildir. Yakkadık bir yıldır, uluslararası komünist hareket saflarında da Mao Zedung'un Marksist-Leninist olup olmadığı konusu tartışmaya açılmıştır. Görünürde Almanya KP/ML tarafından açılan bu tartışma, aslında AEP tarafından gündeme getirilmiştir. AEP, daha dün kadar, Mao Zedung ölmeden önce ve öldükten sonra da O'nun büyük bir Marksist-Leninist olarak değerlendirmeyordu. Özeleştirilimi tüm Marksist-Leninist ve devrimci güçler için geçerli olan bir silahtır. Oysa AEP ve Enver Hoce bu konuda hiç bir özeleştirilil yapmadan, sanki bu konuda eskiden beri böyle düşünüyormuş gibi bir tavır takınmışlardır. AEP'nin revizyonist çizgisi sonucu ortaya çıkan, sadece ülkemizdekileri değil, aynı zamanda dünya çapında her renkten Marksizm-Leninizm düşmanını sevindirmiştir. Onlara, proletarya devrimlerini sabote etme faaliyetlerinde güç vermiştir. Ve AEP'yi de onların «önderi» haline getirmiştir.

ÜLKEMİZDEKİ OPÖRTÜNİST CEPHENİN «İNCİLERİ»

AEP'nin Mao Zedung konusunda da ortaya çıkan bu anti-marksist-Leninist tutum ve çizgisinden «güç» alan ülkemizdeki oportünist cephe de Mao Zedung'a açıkça ve alçakça saldırmaya başlamıştır. Onlar daha dün kadar Mao Zedung'u en iyi kendilerinin anladığı; en iyi bir şekilde kendilerini özümlediği; özellikle de proletarya hareketinin Mao Zedung'u tahrift ettiği üzerine yeminler ediyorlardı. Bugün ise onlar Halk Savaşını, Demokratik Halk Devrimi'ni açık açık reddetmişlerdir. Proletarya hareketine «Maoçu» diyerek sosyal-faşistlerin ağızından saldırdılar düzenlemeye başlamışlardır.

Bunların keskin Mao Zedung 'savunuculuğundan Krüsçev'ci pozisyona geçmeleri de oldukça ilginç olmuştur. Mao Zedung'u «en iyi kavramakla» övünen bu oportünist gruplar daha sonra «Mao Zedung'u zaten hiç savunmadık ki» yolu açıklamalarla eskiden beri nasıl kusursuz bir «çizgi» (!) izlediklerini ispatlama

Dev.Sa. 4'te

Çeşitli Milliyetlerden İran Halkı

Şah'laşan Humeyni'ye de hak ettiği dersi verecektir!

Geçtiğimiz ay içerisinde İran'da Humeyni yanlısı öğrencilerin ABD emelini basmaları ve sonrasında gelişen olaylar yine tüm gözlerin Humeyni İran'ına çevrilmesine sebep oldu. Sayısız ülke ve kuruluş bu konuyla ilgili görüşler belirttiler. Bu baskın olayını takibeden bir çok olaylar oldu. Çeşitli ülkelerdeki İranlı öğrenciler «Şah'ın gerilye lade edilmesi» talebini içeren baskın eylemler destekleyen eylemler yaptılar. Amerika'da İran aleyhtarı gösteriler düzenlendi. Suudi Arabistan'da Mescid-i Üli Harem baskını gerçekleştirildi...

Nedir bu olaylar? İran'daki gelişmeler: ne yönde ilerliyor? Emekçi yığınların ve işçi sınıfının çıkarlarını her şeyin üzerinde tutanlar olayların görünüşünden çok derinliklerde olanları bulup çıkarmaya değer verir ve yapacakları işleri buna göre ayarlarlar.

Onbinlerce emekçinin şehit olması pahasına, Şah köpeğinin İrandan kaçmasından bu yana yaklaşık bir yıl oluyor. Ama değişik milliyetlere mensup kardeş İran halkının çilesi; on yıllardır kendisine kan kusturan faşist Şah köpeğinin tahtının yıkılmasıyla bitmedi. Bu devrimci-demokratik hareketin toplumun geniş kesimlerini oluşturduğu İran işçi sınıfının ve diğer emekçi yığınlarının başarısıyla tamamlanamadığı için, Demokratik Halk Devrimi gerçekleştirilmeli idi. Yani emperyalizm; komprador kapitalizm ve feodalizm yerle bir edilmeli idi.

NE OLDU?
İrandan işçi sınıfının, kitlelerin arasında kök salan ve bu devrimci sürdürmeyi başarabilecek bir öncü siyasi örgütü yoktu. Halk hareketi sayısız grupların yönlendiriciliğinde idi. Ama bu hareketin önderliğini başında Hu-

meyni'nin bulunduğu dinci liderler çekiyordu. Bunlar feodalizmle içli dışlı olan ve emperyalizmle her an ulaşabilecek nitelikteki milli burjuvazinin üst kesimlerini çıkarlarını savunuyorlardı.

O zamanlar, emperyalizmin baskı ve zulmünden; hak ve özgürlüklerden, tüm milliyetlerin eşitliğinden ve dem vuruyorlardı.

Ancak gelişmeler, dinci liderlerin bu sözlerinin Şah'ın yıkılmasına kadar sürdürdükleri gösterdi. Şah rejiminin çatırdayarak çökmesinden hemen sonra artık İran halkının karşısında, enür yüzlü Humeyni değildi; Şahlaşan bir Humeyni vardı.

Şahtan sonra olan gelişme içinde Humeyni ve çevresindeki tüm sol örgütleri yasakladılar; kendi taraftarı olmayan herkese baskı uygulamaya başladılar; çeşitli gazete matbaaları ve idarehaneleri bunlar tarafından kundaklandı...

Bunların da ötesinde İrandan, Şah'a karşı diğer milliyetlerden emekçilerle omuz omuz çarpışan Kürt halkına karşı yoğun bir kitle katliamına giriştiler. İrandaki Türkmenlere karşı da uygulamaları bu vahşete karışık. Humeyni ve çevresindeki ulusal bağımsızlık isteyen Kürtlerin ve Türkmenlerin bu hareketlerinin emperyalizmin kontrolünde olduğu gerekçesine getirdiler.

Humeyni yönetiminin «demokrasi» çiliğini emperyalizm konusunda da kendisini açıkça gösterdi: Yıllardır feodalizmin zulmü altında ortaçağ karanlığında yaşayan milyonlarca İran halkına Humeyni yönetiminin

Dev.Sa. 5'te

Sosyal faşistlere de hak ettikleri cevap verilecektir

Halkımızın yükselen halk demokrasist ve bağımsızlık mücadelesini engellemek için komprador patron ve ağaların azgın saldırıları ile karşı karşıyayız. İçinde bulunduğumuz dönemde, artık bütün karşı-devrimciler devrime ve halka karşı birleşmenin yollarını aramakta; bunun için anlaşmaktadırlar.

Hakim sınıfların çeşitli kesimleri hepsi kendi cephesinde saldırılarını yoğunlaştırıyor. Yüzleri açığa çıkmış; zulümlerini, işkence ve katliamlarını hemen hepimizin bildiği faşistlerin yaptıkları ortadadır. Oysa karşı-devrimciler ağıt, zor yoluyla engellemeyi değil mücadeleyi, yolundan-yönünden saptırarak ve durdurabilmek için daha başka yollar deniyorlar. İşte ülkemizde Rus sosyal emperyalizminin yemini usakları olan sosyal-faşistler de yüzlerini «devrimci», «demokrat», hatta «komünist» maskesiyle gizlemeye çalışarak halka, devrime ve onların temsilcilerine saldırıyorlar. Komprador patron-şağı düzeninin: onun itiyeli, MIT'yle ve her türlü baskı aracılığıyla engelleyemediği mücadeleyi arkadaşan harçlıyorlar.

Bu gün karşı-devrim cephesinin unsurları adeta bürokrasiye yarışa girmişcesine halka yönelik saldırı, tehdit ve provokasyonlarını artırıyorlar. Sosyal faşistlere son önemdedir devrimcileri ve halka karşı saldırılarına hız veriyorlar. Nispeten kısa bir süre içinde proletaryaya hareketinden birçok taraftarını; devrimci ve demokratları katlettiler. Onlar Adana'da orta öğrenim gençliğinin mücadelesine önderlik etmeye çalışan E. Şahlar ve V. Karasu yoldaşlarımızın pusu kurarak katlettiler. Geçen yıl Siverek'te toprak ağalarının yemendiriciliği altında Ramazan Can yoldaşı katlettiler. Geçtiğimiz günlerde de Viranşehir'de, bizat toprak ağalarının emriyle Aziz Gözetmen yoldaşımızı katlettiler. Yine onlar kendilerinden ayrılmış Yekbun adlı gruba geçen birisini Diyarbakır'da öldürdüler. Geçtiğimiz Aralık ayı içerisinde de D.H.Yolundan birisini öldürdüler. Tüm bunlar son bir kaç ay içerisinde işlenen cinayetlerden sadece bizim bildiklerimizdir.

Sosyal-faşist örgütleri bu cinayet ve saldırıları geçmişten beri sürdürdükları çığırın bir devamıdır. Bunlar geçmişte sayısız saldırı ve cinayeti örgütleyip, planlamışlardır.

1977'de Diyarbakır'da miting alanındaki kitleye ateş açarak beş yoldaşımızı yaralayan Özgürlük Yolu, TİP, TSİP, P.K.P'li sosyal-faşistlerdir. Yine aynı yıl Ankara Tandoğan alanındaki kitleye saldırıp, mitingli provake edip sayısız devrimciyi yaralayan bunlardır.

1977 1 Mayıs'da hakim sınıflarla işbirliği yaparak devrimcileri işçi Bayramına sokmayan ve 35 kişinin ölümünden en az hakim sınıfın kadesi sorumlu olan da bunlardır.

İzmir'de iki yurtseveri, İstanbul'da Sadık Canarslan adlı devrimciyi, Diyarbakır'da Şahabettin Aktokat ve ayrıca Halli Süman adlı devrimcileri de sosyal faşistler katletmişlerdir.

Sosyal-faşistlerin burada saymadığımız sayısız saldırı, grev kırıcılıkları ve cinayetleri vardır. Pekli, tüm bu saldırı ve katliamların sorumlusu olan, sosyal-faşistler neyi savunuyorlar? Neden böyle saldırıyorlar?

Çünkü onlar (TKP, TİP, TSİP, Ö. Yolu, DDKD ve diğerleri) Rus sosyal emperyalizminin uşaklarıdır. Emperyalist sömür ve yağmanın devamından yanadılar. Onların komprador patron-şağı düzeniyle temelinde hiç bir çelişkileri yoktur. Verdikleri mücadelesinin amacı ülkemizde Rus sosyal emperyalistlerinin egemenliğini sağlamak, gelişen devrimci mücadeleyi bu adı amaçlarına hizmet eder hale getirebilmektir. Ancak çeniz halk yığınlarının mücadelesini denetim altına alamadıkları için saldırı yolunu tutuyorlar. Saldırdıkça yüzleri açığa çıkıyor; teşhir oldukça salgırganlıklarını artırıyolar.

Bunların ağa babası Rus sosyal emperyalizminin çeşitli ülkelerdeki salgın, hegemonyacı emelleri uğruna gerçekleştirdiği darbe ve işgalder bunların istihbaratını kabartıyor; karşı-devrimci faaliyetlerine hız kazıtıyor. Ülkemizdeki sosyal-faşistler Rus sosyal emperyalistlerinin Kamboçya'daki işgalini; Afganistan'daki sosyal-faşist darbesini «coşkulu» alkışlıyor; bunları halkımıza «kurtuluş» olarak göstermeye çalışıyorlar.

Sosyal-faşist akım ve örgütler, karşı-devrimci teori ve pratiklerini gizleyebilecek için «sosyalizm» maskesini kullanıyorlar. Ama bu tümüyle bir sahtekarlıktır. Onların «sosyalist»liği, «demokrat»lığı sadece yüzlerindeki bir maske; tabiiataındaki bir isim; kaidelardaki bir boy; işçi sınıfı ve halk yığınlarını aldatmanın bir aracıdır. Gerçekte ise onlar, demokrasist ve bağımsızlığın amansız düşmanlarıdır. Sosyal-faşistler, halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm davasının unsuz çüsmünü olan Rus sosyal emperyalizminin uşaklarıdır. Onların «halk demokrasist» düzeni, «ÜDC», «barış» içinde ekonomik yarış, «sosyalist» kampa dayanışma», «sosyalist» ülkelerle işbirliğini güçlendirme, adı altında sayısız «sosyalizm», «demokrasi» gibi kelimelerle gizlenmeye çalıştıkları tüm «teori»leri uşaklık görevlerini yerine getirmenin teorisidir.

Onların Kürdistan'daki faaliyetleri de, diğerleri gibi «sosyalizm» etiketiyle maskelenmeye çalışılmaktadır. Bunlar muhtemel bir Kürt millî hareketini sosyal emperyalizmin denetimi altına alabilmenin planlarını yapıyorlar. Onların Kürt halkının bağımsızlık ve demokrasist taleplerinin de düşmanları olduğu açıktır. Emperyalizm uşaklık edilecek bağımsızlık savunulabilir mi? Toprak ağalarının emrinde «millî»lik yapılarak demokrasist savunulabilir mi? Kürdistan'daki sosyal-faşistlerin «anti-sömürgecilik», «ulusalcılık» da sahtedir. Çünkü bunlar dünya emperyalizminin ve gerilicliğin bir parçası; onun doğrudan uzantılarıdır.

Sosyal-faşistler de, tüm diğer sömürücü, kan emeli asalaklar gibi, bir daha geri gelmek üzere tarihini kararlklarına gömüleceklerdir. Demokratik halk devrimci emperyalizme ve faşizme olduğu gibi sosyal emperyalizme ve sosyal faşizme karşı mücadele edilerek başarıya ulaştırılacaktır. Tüm faşist cinayet ve katliamların olduğu gibi, sosyal-faşist cinayet ve katliamların tek tek hesabı sorulacaktır. Halkımızın millî emperyalist ve sosyal-faşist katillerin yakasındadır.

Halk şehitleri başına bastı

İGD, DDKD'li sosyal-faşistlerin ve BİRLİK YOLU revizyonistlerinin ortaklaşa pusu kurarak katlettikleri VELİ KARASU ve ESREF ŞAHLAR adlı şehit yoldaşlarımız halk başına bastı. Yapılan cenaze töreni sırasında devrimci kitleler, bu devrimci katillerine olan kinini haykurdular. Binlerce kişi yoldaşlarımızın katillerine karşı nefretini dile getirdi.

9 Kasım'da kahpece tuzağa düşürülerek katledilen yoldaşlardan E.ŞAHLAR'ın cenazesi yüzlerce kişinin katılımıyla Adana mezarlığında toprağa verildi. Sıkıyönetimce rahmen izinle bir ören yapan devrimciler yapılan konuşmalar, atılan sloganlarla bu katilleri halkımıza tanıttılar.

9 Kasım günü hunharca katledilen yoldaşlarımızın cenazelerini almak için Devlet hastahanesine gidildi. Fakat devlet hastahanesinin çevresi, hakim sınıf, ların gücü faşist asker, özel yetiştirilmiş komando, polis ve motorize araçlarıyla kordon altına alınmıştı.

Halkımızın kararlı mücadelesinden korkan bu kağıtan kaplan, sömürü düzeninin paralı bekçileri, cenazeyi vermek için bütün gücünü yuksaldı. Bunun karşısında devrimciler halkla birlikte mezarlık toplanlar. Mezarlıkta, PARTİ-ZAN, DHB, DP, KAWA'dan oluşan eylem birliği temelinde bir araya gelen kitleler, ESREF yoldaşın cenazesini ESREF'ler, VELİ'ler özer, KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FASİZM çarlarını haykarak karşıladılar. O anda hakim i f temsilcileri devrimcileri basturmak ve dağıtmak için yine bütün gücünü mezarlığa yöneltti. Yoldaşın cenazesi jandarma tarafından kordon altına alındı. Cenazeyi devrimciler vermek istemiyorlardı. Bunu yapabilecek için halka devrimcileri «birbirinden ayırmak istedikler. Faşist «binbaşı» kitleyi dağıtmak için tehdit etmeye başladı. «Slogan atmayın ve dağılmayın, yoksa size karşı zor kullanacağız» diyerek halkı ve devrimcileri «korkutup» dağıtmaya başladı.

Ama umduğunu bulamadı. Tarihine Devrimciler halkla birlikte, KAHROLSUN Faşizm Sosyal-faşizm, VELİLER-ESREFLER ÖLMEZ, KAHROLSUN Komprador Patron Ağa Düzeni'lerini haykarmaya başladılar. Devrimciler cenazeyi almak için polis ve asker cemberinin üzerine yürüdüler. Çemberi yararak cenazenin yanına gidildi. Hakim sınıf temsilcileri derne karşısında gerilediler. Bini aşkın kitle cenazeyi almak, Partizan tarafları bir arada saygı duruşuna kitleyi çağdırdıktan sonra kısa bir konuşma yaptı. Devrimci ve işçilerle, kitleyle birlikte, sloganlar atarak, VELİ yoldaşın evine geldiler. Burada VELİ yoldaşın cenazesi beklenmeye başlandı. Polis ve ordu güçleri yeniden kitleyi dağıtmak istedi. Bunu başarmayınca cenazeyi evin önüne getirdiler. Devrimciler yeniden and içerek dağıldılar. Bu dağılıma durumundan cesaret alan yürekleri resmi faşist kuvvetler tek tek kışılere saldırdılar. Bazılarına dayak attılar, bir kaç kişiyi tutukladılar. Böylece bir kez daha halk M-L'lerin önderliğinde birleşmesinin karşısında hakim sınıfların tank-topu para etmedi.

VELİ KARASU yoldaşın cenazesi ise Ovacık kazasına bağlı Tat uşağı Köyünde toprağa verilerek öze memleketinde getirildi.

MAO Zedung 86 yaşında!

Baş. ta. 3'de
yarışına girmişlerdir. AEP revizyonistlerinin formüle ettiği «bilmiyorduk» safatasına salınımlardır.

Ayrıca bunların yaptığı açıklamalara göre, bunlar Mao Zedung'un «revizyonist» olduğunu «araştırma» içinde tam kavradıkları bir sırada ve neredeyse kamu oyuna açıklayacaklarken; işte tam bu sırada (!) Enver Hoca'nın «Emperyalizm ve Devrim» kitabı yayınlanmıştır.

İşte bunlar ülkemizde Mao Zedung'a «revizyonist» diye saldıran; Kruşçev ve ideologlarının 20 yıl önce yazdığı «leştiri»leri yeni diye piyasaya süren, özleştiri bile yapmaktan böylesine adı bir şekilde kıvırtan revizyonistlerdir.

SINIF BİLİMLİ PROLETARYANIN TAVRİ
Dergimiz bu konuya başından beri ülkemizdeki ve uluslararası alandaki sınıf bilincli proletaryanın yaklaşımına uygun olarak eğilmiştir. Partizan, bugün Mao Zedung'a «revizyonist» diye saldıran revizyonistler «Çin Devrimi'nin önderi» gibi ifadelerle sahte ağıtlar yakarken; Mao Zedung konusunda uluslararası planda bir tartışma açıldığını; Mao Zedung'un da herhangi bir komünist önder gibi hataları olabileceğini; Marksist-Leninist güçlerin görevinin bu hataları bulup su yüzüne çıkarmaları gerektiğini; ancak Mao Zedung'un uluslararası komünist hareketin geçmişinden koparmasından imkânsız olduğunu... işte bu son derece arif ve isbatlı görüşlerimizin özetidir.

Sosyal-Faşist katliam nasıl gerçekleştirildi

Bugün Adana faşist saldırılarının gün geçtikçe yoğunlaştığı bir gündür. Bu saldırılar bir yandan sivil faşistler tarafından (özellikle MHP, ÜDÜ v.s.) yapılmakta, sözünün «Halkın can ve mal güvenliğini korumak için ilan edilen sıkıyönetim diğer bölgelerde de yeryerde olduğu gibi, şehrin «kritik» noktalarına yerleştirilen (bu «kritik» noktalar okulular, fabrikalar, bankalar olmaktadır) komando sütrleri ile halka göz bantlamakta, aramalar yapılmakta, öldürme v.s. gibi yöntemlerle halkın devrimci mücadelesini bastırılmak istenilmektedir. Gün oluyorki bir devrimci ismi, öğrenci öldürülmesin, okulun basılmasın...

Bugün şehirde MHP'nin küçümsenmeyecek bir gücü vardır. Özellikle sivil faşist saldırılarının kimler tarafından yönlendirildiği ve nereden geldiği bilindiği halde bugün MHP'ci olan sıkıyönetim başkanı, tam tersine devrimcilerle saldırmaktadır. Devrimci mahallelere gönderilen seçme faşistlerden bir teğmen şöyle diyor: «Bunlar komünist baskıya uğramıştır. «Ben yaşadığım müddette bir tek komünist bırakılmayacaktır.» Böylelikle sıkıyönetimin ne kadar «tarafsız» olduğunu halkımız kendi yaşamında görmektedir!

Tüm bunlara rağmen Adana'da anti-faşist mücadele durdurulamamış, engellenmesi bir yana daha da yükselecek devam etmiş, 28 Eylül olayları (Erniyet müdürü Cem Yurdakulun ölümü) üzerine kitle gösterileri hakim sınıfların gücünün aşarak yaygınlaşması, bu durumun sonucu olarak panike kapılarını açtı, faşist saldırılar düzenlemiş ve çevre illerden oldukça çok sayıda askeri komandoları şehre yığmışlardır...

Bu resmi ve sivil faşistlerin saldırılarının yanı sıra son zamanlarda, sosyal-faşistlerin saldırılarına dokun noktasına ulaşmıştır. Okullarda, mahallelerde, fabrikalarda, devrimcilere ve halka saldırmakta kurşun sikkakta, bunları yapamadığı yerlerde ihparcılık yapmaktadır... Esref ve Velî yoldaşların katli olayı da bu saldırı zincirinin bir halkasıydı!

Karşıyaka lisesinde okuyan İki Partizan tarafları yoldaşımızı saldırdı anlatmadan önce, lisedeki devrimci mücadeleden bir bakalom bir bakalom. Lisede devrimci siyasellerden Partizan'ın dışında D. Yol, H. Kurtuluşu, B. Yolu vardır. Sosyal-faşistlerden ise SGB,

nin, Stalin'in Marksist-Leninist öğretim metodları üzerine verdiği bilgiler oldukça değerliydi. Daha sonra dünya komünist hareketinin bugünkü durumu, ÇKP çizgisi ve gelişmesi, Mao Zedung'un eseri ve bugünkü AEP çizgisi üzerine, Batı Berlin'de Komünist'ten yoldaşlar, görüşlerini belirttiler.

Toplantıya, Kanada'dan «Mücadele» adlı gruptan; Kıbrıs Komünist Partisi / Marksist-Leninist, Örgütlenme Komitesi'nden ve Afganistanlı Öğrenciler Genel Birliği'nden mesajlar geldi.

Tartışmalar bölümünde, dünya komünist hareketinin aktüel sorunları üzerinde görüşler getirildi. Toplantıya davet edilip de gelmeyen, Stalin'i savunma adına bir dizi sahtekarlık yapan oportünist teşkilâtlardan Almanya Komünist Partisi / Marksist-Leninist ve Halkın Kurtuluşu, ditle önünde tartışmadın nasıl kaçtıklarını bir kez daha patlatmış olduklar.

Berlin'deki söylenen Enternasyonal marşıyla kapanan toplantı, dünya proletaryasının büyük önderi Stalin'in layık-olmuş şekilde anıldığı, dünya işçi sınıfının enternasyonal dayanışmasının, çekilen birliğin bir de fa daha vurgulandığı bir toplantı oldu.

Bu proleter hareketin ortaya koyduğu ideolojik-siyasi örgütsel temeli gerçekten savunan devrimciler, bu gün tasfiyecilerle terkedilmişlerdir. Gerçekleri görmemiş olan ama gerçeklere değer veren devrimcilerin de eninde sonunda altında toparlanacağı bayrak her geçen gün gerek ülke düzeyinde gerekse uluslararası planda yükselecek proletarya hareketinin bayrağı olacaktır.

«Tasfiyecilik çöküşten kurtulamayacak»
Bu gün işe bunlar, PARTİZAN dahil HK ve HY'ru «sahte devrimci» ilan edecek kadar şaşkınlıyorlar. Yığınları bu temelde «eğitim» alıyorlar.

TASFIYECİLİK: «KÜÇÜK BİR GRUPOK»
Proletarya hareketinin saflarından atılan bu tasfiyeci grup ortaya çıktığından bu yana Marksist-Leninistlere karşı; süreklî su karşı-propagandayı yapıyordu: «Bunlar küçük bir gruptur, yıkıldılar, çöktüler...»
Bu «palavra» demagojiyle bu güne kadar gelen tasfiyecilerin kendileri bugün bir avuç kalmışlardır. «Solcu» geçinmeye çalışarak, sömürüne keskinlik yaparak tümüyle yıkılmalarını geciktirmeye uğraşıyorlar. İ. Kaypakçaya'nın savunmalarına dair 'yemin'ler ediyorlar. Legal mi, illegal mi olduğu artık anlaşılmez olan «TKP/ML HAREKETİ» adına peşpeşe «açıklamalar», «bildiriler», «çağrılar» yayınlanıyorlar.

Ancak her türlü çağa, aruk tasfiyecileri kurtarmaya yetersizdir. Günlük politikanın nefesi tükenmekte; arada yapılan şiringalarda, tasfiyecilik mikrobunun iyice sardığı varlığını devam ettirebilmesini yetersizdir. Her gün yeniden parçalanıp, bölünmekte; bu parçalanmalarına karşı «saflarımızdan bayat unsurları atık» türküğü artık taraftarlarını uyutmamaktadırlar.

1972'lerde, başında İ. Kaypakçaya yoldaşın bulunduğu MAO ZEDUNG'U SAVUNALIM!
Mao Zedung'un eserine sorumsuz bir şekilde yaklaşmak sadece karşı-devrimin ekmeğine yağ sürer. «Üç Dünya'cı» ve Kruşçevci modern revizyonizmin güçlendiris.

Bugün Mao Zedung savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz. Onun eseri enternasyonal komünist hareketin bir parçası olarak esas alınmalı; Marksizm-Leninizm ışığında biçimsel bir tarzda incelenmelidir. Biricik doğru tutum budur.

Bugün her alanda, Mao Zedung yoldaşı savunmak esastır. Ve aynı zamanda da AEP revizyonizmine karşı çıkmak, tavır almak esastır. AEP revizyonizmine ve ondan «güç» alarak M-L'e karşı saldırılarını iyice artıran çeşitli ülkelerdeki revizyonistlere karşı Mao Zedung savunulmadan Marksizm-Leninizm yolunda başarılı bir şekilde ilerlenilemez.

TKP'nin Mao Zedung'u «savunması»nı kanıt göstererek proletarya hareketine saldırması basit, bir demagojidir. Kruşçev Marks, Engels ve Lenin'i ne kadar savunuyorsa TKP karşı-devrimcileri de Mao'yu o kadar savunmaktadır. AEP Stalin'i ne kadar savunuyorsa TKP de Mao Zedung'u o kadar savunmaktadır. Bu tür demagojiler Mao Zedung'a sahip çıkmamızı engelleyemeyecektir.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!
Mao Zedung savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz!
KAHROLSUN modern revizyonizm, troçkizm ve her türden oportünizm!

Şehit yoldaş

Eşref Şahlar'ın babası:

«DEV-YOL ve HK.

halkı, faşist orduya karşı

yalnız bıraktılar»

Okuyucularımız E. ŞAHLAR ve V. KARASU yoldaşların sosyal-faşist bir saldırı sonucu katledilmesinden sonra, E. ŞAHLAR'ın babası ile yaptıkları röportaj ve oportünistlerin bu cinayetlere ve ölümlere karşı tavırları hakkındaki yorumlarını dergimize ulaştırdılar.

Özellikle HK ve D. Yol revizyonistlerinin bugün ülkemizin hemen her yanında uyguladıkları politikanın tipik birer örneklerini veren bu olayla ilgili tavrılarını ve 56 yaşında, mezarlık bekçiliği yaparak evini geçindirmeye çalışan E. ŞAHLAR yoldaşın babasının yaptığı değerlendirmeleri aktarmakla yetiniliyor:

«PZ-Haberleri olduğu halde ölününün cenaze törenine katılmayan D. Yol ve HK'nun tavırları nasıl karşılayacağız?»

«Öğün Partizan'a sempati duyuyor ve savunuyordu. Onların da Partizan'a olan düşmanlıklarının ve çekememizliklerinin bir türüdür. Bence onlara düşen görev, cenazeye katılmak ve gelen her türlü saldırıya karşı, diğer devrimcilerle birlikte karşı koymaktır. Ama bunu yapmadılar, devrimcileri ve halkı, faşistlerin karşısına; yalnız bırakmışlardır. Halbuki faşistlerin saldırılarına karşı devrimcilerin birleşmesi gerekir...»

D. Yol ve H. Kurtuluşu'nun Adana'da sosyal faşistler tarafından katledilen yoldaşlarımızın cenaze törenine katılmamasıyla ilgili olarak okuyucularımızın bu konudaki yorumu da şöyle:

«Devrimci Yol ve Halkın Kurtuluşu tarafları dürüst devrimciler!»
Sosyal-faşistler tarafından kahpece katledilen VE-Lİ ve ESREF yoldaşlarımızın cenaze törenine neçin D. Yol ve H. Kurtuluşu sefieri ilgisiz (!) kalarak katil, madılar, sizin katilmanızı engellediler? Bunun nedeni üzerinde düşünmemiz gerekir. Bizce nedeni açık. Onların Marksist-Leninistlerin düzenlediği yürüyüş, toplantı, gece vs. lere katılmamalarını tek nedeni var. O da: Teğmelerini ayakta tutabilecek, devrimci taraftarlarını Marksist-Leninist düşüncüyle yüzüne getirmesini engellemek, düşmanlık tohumları ekerek, mücadele içinde dostça bir tartışma-İkna metoduyla tabandan gerçekleştirecek olan Marksist-Leninist saflardaki birliği engellemeye çalışmaktır. Düşmanlıklarının altında yatan gerçek budur. Yoksa katilmanların tein hiç bir nedeni yoktur. Zaten biz bu gibi eylemlerde, eylem sabotaj edilmediği müddette halk saflarındaki devrimci siyasellerle katılma imkânı tanımakta, bizzet onları katılmaya zorlamaktayız.

Adana'da H. Kurtuluşu ve D. Yol'dan birçok devrimcinin teğmeleri terk ederek Marksist-Leninist saflarına katılması, oportünist; eğerin böylece «tedbirleri» ne (!) hız vermeleline neden oldu. Onlar ziyası mücadelesine engelleyemedikleri Marksist-Leninistlerin gelişmesini asılsız dedikodu, iftira, yanlışlarla gerçekleri karartarak engellemek istemektedirler. Çünkü onlar sosyal-faşistler tarafından katledilen devrimcilerin cenaze törenine katılmamaları için başka bir nedeni yoktur; göstermeye çalıştıkları «rebet»(!)ler sahtedir. D. Yol'un Partizan hakkındaki «cinayet örgütü» tespiti de gerçekleri ters-yüz etmenin bir sonucudur. Onlar saflarında el devrimci, yurtsever kanuna bulunmuş katilleri barındırıp korunmasına rağmen, üstelik bu karşı-devrimci cinayetleri doğrusuna rağmen «bunlar başka cinayetler'dir deyip, lanetlememesine rağmen «yavuz hürsam» ev sahibini bastırması» misali bu tür tespitlerde bulunmaktadır. D. Yol'dan arkadaşlar sosyal-faşist silahlı komplozan önceden haberleri olmasına rağmen bunu yoldaşlarımızı bildirmemişlerdir.

Bütün devrimci arkadaşlar, böylesi düşünce tavırlar hakkında devrim ve halkın menfaatini her şeyin üstünde tutarak düşünelim, seflerini bu gerici metodlarına karşı mücadele etmelidirler.»

AEP revizyonizmine karşı mücadele komünistlerin tarihi bir görevidir!

AEP, uluslararası komünist hareketin safı için gerekli bir mücadele tarihine sahiptir.

Ahmet Zogo yönetiminin karantik yıllarında ve İtalyan Faşistlerin İstilasına ve faşist zulümüne karşı direnişin kan ve ateş içinde AKP olarak doğan ve gelişen AEP, faşist işgalcilere, hainlere ve halk düşmanı sınıflara karşı Arnavutluk halkının milli ve sosyal kurtuluş savaşını örgütleyip yöneterek zafere ulaştı. Devrimin zaferinden sonra Arnavutluk'ta halk demokrasisinin yerleştirilmesi sağlanamadığından, sosyalizme geçiş ve sosyalist inşa mücadelesinde Arnavutluk proletaryasına ve halkına başarıyla önderlik etti. Tito'nun AKP ve ülkenin işlerine küstahça müdahalelerine ve revizyonist çizgisini AKP'ne benimsetme çabalarına karşı direndi ve Tito revizyonizmine karşı, başında dünya proletaryasının büyük önderlerinden Stalin'in bulunduğu enternasyonal komünist hareketin safılarında yer aldı.

Stalin'in ölümünden sonra SB'nde, sosyalizmin bu ilk aşurunda, proleter devrimin örgütlenmesinde ve sosyalizmin inşasında haklı olarak uzun yıllar bütün dünya komünistlerine önderlik etmiş ve İlahim kaynağı olmuş SBKP(B)'nin, önderleri Lenin ve Stalin olan bu sanli partinin ve SB devletinin yönetimi revizyonist burjuvazi tarafından gasp edilmiştir. İdeolojik, siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel, örgütsel vs. her alanda, sosyalizmden büyük bir geriye dönüş hareketi, Marksizm-Leninizmi ve uluslararası komünist hareketi devrimci temellerinden sapıran geniş ve sistemli bir revizyonist ihanet hareketi başlatıldı. O sırada başta Avrupa partileri olmak üzere, İktidarda olsun ya da olmasın birçok eski ve sözde büyük parti, SBKP(B)'den kaynaklanan bir revizyonist ihanet akımının girdabına kapılarak sapır sapır döktülürken, başını büyük önder Mao Zedung'un ve ÇKP'nin çektiği, az sayıdaki parti veya grup, enternasyonal komünist hareketin tarihindeki bu büyük ve kuvvetli revizyonist cereyanına kararlilikla göğüs germiş; revizyonizme karşı Marksizm-Leninizmi, Krüçev'in alçakça iftira, karalamaya ve saldırılarına karşı Stalin'i ve onun proleter dünya devrimi davasını uğruna yaptığı değerli hizmetleri savunmuşlardır. İsimleri enternasyonal komünist hareketin tarihine şerefle yazılan az sayıdaki partilerden birisi de AEP idi.

AEP ve Enver Hoca, daha sonraki yıllarda da, Mao Zedung önderliğindeki ÇKP ve diğer Marksist-Leninist partilerle birlikte, SB ve SBKP(B) yöneticilerinin dünya halklarının emperyalizme karşı mücadelesinde oynadıkları karşı-devrimci rollerine, ABD emperyalizmi ile dünya halklarının menfaatlari aleyhine girişimleri uzlaşmaya, büyük devlet gövnenisi tutumlarına ve hegemonyası emellerine karşı mücadeleye etti. Sovyetler Birliği'nin giderek hegemonya peşinde koşan sosyal-emperyalist devrimci ve uluslararası karşı-devrimci bir merkez haline gelmesi ile de, onun emperyalist amaç ve faaliyetlerine karşı durdu; karşı-devrimci girişimlere karşı mücadele etti.

Bütün bu devrimci tutum ve mücadeleleri ve şerefli geçmişi nedeniyle Türkiye komünistleri, sınıf bilincini Türkiye proletaryasına ve İtalenin tüm namuslu insanlarına bugüne kadar AEP'ne ve onun önderlerine büyük bir saygı ve sevgi göstermişlerdir.

REVIZYONİZM Mİ, MARKSİZM-LENİNİZM Mİ?

Ne var ki, E. Hoca ve diğer AEP yöneticileri bu Marksist-Leninist devrimci tutumlarını, enternasyonal komünist hareketin, Büyük Ekim Devrimi'nden bu yana Lenin'in, Stalin'in, Komintern'in ve Mao Zedung'un önderliğinde ikinci enternasyonal oportünizmne, «sol» komünistlere, Troçkizme, Tito'culuğa ve Krüçev-Brejnev modern revizyonizmine karşı yürütülen mücadeleler içinde keşiltilmiş ve gelişmiş çizgisinde sebat etmeyi sonuna kadar sürdürmediler.

Büyük öğretmen Mao Zedung'un ölümünden sonra enternasyonal komünist hareket yeni ve büyük bir bunalım yaşamaya başladı. Mao'nun ölümü uluslararası alanda büyük siyasi değişimlerin, önemli alt-üst oluşların olduğu bir döneme rastladı. Bu dönem, dünya hegemonyası için mücadele eden başını iki en büyük emperyalist devletin çektiği emperyalistler arasındaki rekabet ve çelişmelerin iyice keskinleştiği bir dönemdi. Emperyalist sistemin bunalımı derinleşiyordu. Buna karşılık işçi sınıfının ve halkların bazı açıkça ama içten içe sürekli bir şekilde devrimci mücadeleleri geliştirdi. Emperyalist bir paylaşım savaşının emelleri artıyordu. Bu dönem, dünyadaki siyasi güçler arasındaki ilişkilerde ve bunların mevcut siyasal ve taktilerinde belli değişimlerin ortaya başladığı bir dönemdi. Şartlar, Lenin yoldaşın deyimiyle, «dünya sı-

Yasentinde bir dönüm noktasına yaklaşılmakta olduğuna işaret ediyordu.

Savaş tehdidinin, emperyalist istila arzularının arttığı, dünyanın eksi sükunet ve «huzur»unun bozulmaya; eski nispeten rahat ve az çok istikrarlı mücadele şartlarının yok olmaya, sakin ve durgun denizin yavaş yavaş çalkalanmaya başladığı böyle dönemlerde korku, panik ve saşkınlığa kapılmadan dımık ayakta durabilmek kolay değildir. Girilmekte olan bu yeni şartların özelliklerini zamanında, doğru ve eksiksiz bir şekilde görebek proletaryanın siyasal ordularına (asli, yedek ve ara güçlere) doğru ve isabetli bir düzün verebilmek, yığınları bunlara uygun olarak eğitmek... Tüm bu görevleri başarıyla yerine getirebilmek büyük bir Marksist-Leninist devrimci kararlilik, cesaretle ve ustalık ister. Proletarya, zorlu, uzun ve şanlı devrimci yoldaşa, gerek tek tek «ülkelerde» ve gerekse dünya çapında ancak böyle önder ve kurmaylara sahip olabilirse şaşmadan ve muzaffer bir şekilde ilerleyebilir; öüne çıkan küçük ya da büyük tüm engelleri aşabilir. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung enternasyonal proletaryanın bu büyük komünist özelliklere sahip önder ve kurmaylarıdır.

AEP YÖNETİCİLERİ REVIZYONİZME KAYDILAR

AEP yöneticileri ve E. Hoca, Mao Zedung'un ölümünden sonra ne yazık ki bu Marksist-Leninist devrimci özellikleri hayata geçirmede sebat edemediler. Onlar, birakalın Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung seviyesinde devrimci cesaret, uzak görüşlülük, esneklik ve ustalık göstermeyi, «uluslararası komünist hareketin yolu üzerinde yürümeyi bile başaramadılar. Tam tersine onlar artan emperyalist ve sosyal-emperyalist abluğa, tehlike ve tuzağın çemberi karşısında korku ve panikle kapıldılar. Ne kadar artarsa artsin, bu tehlike ve tehditler karşısında dünya halklarının gücüne güvenerek, onlara dayanarak ve onlarla birleşerek dımık ayakta durmak yerine, içte ve dışta kitlelerden koparak yalnızlığa gömüldüler, tecrit olmuşluk duygusuna kapıldılar.

Onlar dünya yüzünde olan değişimleri de doğru bir şekilde tahill edemediler. Yanlışlığı artık tümüyle açığa çıkmış olan birtakım tez ve görüşleri tutucu bir şekilde muhafaza etmeye çalıştılar. Başlangıçta sayısız Marksist-Leninist ve devrimciye güc veren «düşünce»leri devrimci karşıdevrimci mücadeleleri ilerletmemekte direndiler. modern revizyonizme karşı mücadeleyi derinleştirmedikleri şıbi birçok konuda modern revizyonizm görüşlerini savunmada ısrar etti ve bu tutumlarını illettiler.

Bu korku ve tutuculukla, bir yandan Rus sosyal-emperyalizmine boyun eğmenin, onunla uzlaşmanın, onun artan tehditlerinden ona sığınarak kurtulmanın yollarını aramaya başladılar ve bu tutumlarına uygun tezler geliştirdiler. Sözde «iki süper devlet dünya halklarının baş düşmanıdır» adlı diğer büyük emperyalistlerle uzlaşmanın teorisini yapan bu tezi de terk ettiler. «Zamanımız en büyük yeni sömürgeci güç Amerika Birleşik Devletleri'dir» (E. Hoca, Emperyalizm ve Devrim, s. 83-84, Yıldız yay.). «O, (ABD emperyalizmi /Partizanın notu/) zamanın en büyük sömürgeci gücü, en büyük yeni sömürgeci, irkılığın ilham verici ve uluslararası gerillik baş jandarması olarak kalmaya devam etmektedir.» (20.1.1979 Üzeri Raayosu), gibi Rus sosyal-emperyalizmini de mücadelesinin atışı tarafından çıkarmaya çalışan tezler geliştirmeye başladılar. Bütün bunları da korku ve teslimiyetçiliklerin, Arnavutluk ve diğer dünya halklarına olan gövnenisizliğini ve onlardan bürokratik kopmuşluklarını gizlemeye için «solcu» bir maskeye aşırı sağıkılıklarını gizlemeye çalıştılar, ajitasyon yöntemleri. Keskin «solcu» pozisyonları büyük bir inkarcılık girdabına sürüklenmişler.

Peşki, nasıl oldu da Marksist-Leninist bir geçmişle sahip olan ve bugüne kadar birçok revizyonizm rüzgarına karşı enternasyonal komünist hareketin safılarında yürümüş olan Enver Hoca ve diğer AEP yöneticileri yıllar sonra Troçkizme ve revizyonizme saptılar? Bunu ülkemizdeki ve diğer yerlerdeki sınıf bilincini proletarya hareketleri inceleyecek, araştırarak, tüm temelleriyle birlikte ortaya koymaya çalışacaklardır.

Ve çalışmalarını zorunludur.

Ancaş şimdiden sursarı çok açıktır: Lenin, sosyalist ülke ve partilerde ortaya çıkan revizyonist sapmaların iki kaynağına işaret ediyor: «Revizyonizmin İteli kaynağı burjuva etkisinin varlığı, dıştaki kaynağı da emperyalist baskıya boyun eğştir.» (Lenin, «Rus Komünist (Bolşevik) Partisi'nin Tüm Rusya Konferansında Yıyecek Vergisi Konusundaki Rapör Üzerine Tartışmaya Cevap», Mayıs, 1921).

Uluslararası komünist hareketin tarihi, sosyalist ülke ve partilerde, İster Troçkist ve diğer «sol» kılık-larda olsun, İsterse sağıc revizyonist tiplerde olsun Marksizm-Leninizmden her revizyonist sapmanın iki temel kaynağının bunlar olduğunu gösteriyor.

7. KONGRE : BİR DÖNÜM NOKTASI

Enver Hoca ve diğer AEP yöneticileri, 1976 Kasımında toplanan AEP 7. Kongresi'nin ötesinde, «düşünce» modern revizyonizme karşı başlatıldıkları mücadeleden, önce adım adım ve sonra hızlı bir şekilde Troçkizm - modern revizyonizm cephesine doğru yol aldılar. Bu sapmanın iki kaynağı AEP yöneticilerinin özellikleri son yıllarda kitlelerden iyice kopmaları ve bürokratik burjuvazi haline gelmeleridir. AEP yöneticileri üzerinde «burjuva etkisi» onların kitlelerden kopmalarına bağlı olarak kendini göstermiş ve gelişmiştir. Onlar son yıllarda geliştirdikleri hatalı parti ve kitle çizgisini anlayışları ve diğer revizyonist tezlerin sonucu parti içinde, parti çoğunluğunun; parti dışında ise halk kitlelerinin sesine kulak vermeyerek, parti ve halk kitleleri arasında canlı fikir hayatını ve tartışma ortamını yasaklama suretiyle geçmekteki başarıları üzerine yatarak, kitlelerden kopmuşlar. Stalin ve Mao Zedung önderliğindeki enternasyonal komünist hareketin peşinden gitmekle kazandıkları başarılarından başları döndü, kibir ve gurura kapıldılar. Kitlelerden, başka ülke ve partilerin tecrübelerinden, büyük devrimci önderlerden öğrenmek yerine artık «Biz her şeyi bilir ve doğru yaparız» gibi büyüklük havasına kapıldılar. Arnavutluk'un sınırlı tecrübe ve pratiğini genelileştirmeye, ilkelileştirmeye kalkıştılar. Bugüne için sözde bağlı olduklarını İlan ettikleri ve reddetmeye güçlerini yetmedikleri Marks, Engels, Lenin ve Stalin dışında hiç kimseyi beğenmeyerek, diğer ülke ve partilerinden, Mao Zedung'un tecrübelerini küçümsediler, reddettiler. Herkes kendilerini öğrenmek gereken insanlara örnek gördüler. Ağa-baba parti tavırlarıyla herkece akıl öğretmeye, direktif vermeye kalkıştılar. Önu almaz bir inkarcılığa sarıldılar. «Biz eskiden bilimyoruz» gibi safasaltarla açıklama yapıldı. Mao Zedung hakkındaki 180 derececi dönüşlerin ve eski tez ve görüşlerini inkar etmelerinin sebebi budur. Ama bu tutumları onları zaten kopmuş ve iyice uzaklaşmış oldukları Arnavutluk ve dünya halklarından, devrimci ve Marksist-Leninistlerden daha da uzaklaştırmakta, Brejnevci modern revizyonizme yaklaştırmaktadır.

MARKSİZM-LENİNİZMİ SAVUNALIM

Bugün bütün ülkelerin komünistleri büyük ve tarihi bir görevle karşı karşıyadırlar. AEP yöneticilerinin bugünkü revizyonist tez ve çizgilerini mahkum etmek, onlara karşı Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'u savunmak gereklidir. Enternasyonal proletaryanın bu büyük öğretmenlerinin görüşleri AEP revizyonizmine karşı bıkıp usanılmadan savunulmalıdır.

Uluslararası komünist hareket başlangıcından bugüne kadar reformizme, anarşizme, sosyal-demokrasizme, Troçkizme ve değişik türden modern revizyonizme karşı mücadele ederek ilerlemiştir.

Son birkaç yıl içinde komünist hareket içinde ortaya çıkmış olan ve başını AEP yöneticilerinin çektiği bu sağıc genel olarak emperyalizmi ve bütün dünya devrimci hareketleri, özel olarak da «düşünce»ci ve Brejnevci modern revizyonizmi İpne yaramakta, onları İhtiva altına çalışılmaktadır. Bugün uluslararası komünist hareket yeni ve önemli bir tarihsel dönüm noktasından daha geçmektedir. Marksizm-Leninizmle her türden revizyonist sapma arasındaki mücadele bütün ülkelerde bir kez daha ve kesin bir biçimde komünistlerin gündemine girmiştir. Biz, mücadelesini gidmiş ne kadar karmaşık ve zor olursa olsun, Marksizm-Leninizm eninde sonunda muzaffer olacağına kesinlikle inanıyoruz; bu mücadeleyi ülkemizde yürütmeyi şerefle omuzlamış olan proletarya hareketini tümüyle destekliyoruz, Zafer Marksizm-Leninizmin olacaktır; revizyonizmi yıkılacaktır!

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Bugün uluslararası alanda büyük bir ideolojik kaos hüküm sürüyor. Devrimci gerçekleştirmiş olan hemen bütün ülkelerde ortaya çıkan revizyonist sınıfların ve kapitalist restorasyoncu ve devrimciyi proleter dünya devriminin nihai başarısı konusunda önce kuşku duyuyorsa günümüzde; arından inançsızlık ve yitkinlik tavr-

ları ideolojik alanda burjuvaziye tam bir teslimiyetle sonuçlanıyor. Yıllar önce Lenin ve Stalin tarafından İpligi iyice parazan çıkarılan Troçki ve onun Troçkizmi bu gün yeniden boy gösteriyor. Hem de Marksizm-Leninizmin ideolojik gücünü karşısında yıllardır gücünlenememesi durumunda kalması yerlerden başını uzatarak ve açıkça Troçkiyi savunarak...

Çeşitli Milliyetlerden İran Halkı Şah'laşan Humeyni'ye de hak ettiği dersi verecektir!

Baş. ta. sa. 3'te

hediyesi «islam anayasası» oldu. Yani feodalizm alt yapıda olduğu gibi kalırken, aynı zamanda üst yapıda da iyice kurumsallaştı.

Bütün dünya basınında çıkan resimleriyle, Şah'a karşı mücadelesini sembolize eden «kara çarşaf»; bugün İran'da feodal baskının meşru sembolü haline getirilmiştir.

Bunların yanı sıra, başlangıçta emperyalistlere, özellikle de ABD'ye karşı takınılan «güdültü» tavırları, yerini zaman içinde ekikili anlayışlara bırakmıştır.

Kısa süreli bugün İran devrimini Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerletmek ancak bu devrimin önünde engel olan karşı-devrimci Humeyni yönetimini devirmekte mümkündür.

GÜRÜLTÜCÜ DEMEÇLERİN ARDINDAKİLER

Bugün Amerikan Büyükelçiliği baskısından sonra, herkes su soruyor: Neden öüne kadar ABD ile bir çok anlaşma ve görüşme yapıldığı halde, bugün ABD aleyhinde böyle sınıe büyük bir kampanya açılmıştır? Humeyni'nin «bütün derdi» Şah'ı geri getirmek midir?

Bunlar İyin görünür yanırlardır. İyin altındaki gerçekler sunlardan kaynaklanıyor:

★ Şah'ın devriminin ardından Humeyni yönetimine karşı halk muhalefeti başlamıştır. Halk açlığa, işsizliğe, pahalılığa çare bulunmasını İstiyor.

★ Kadımlar üzerindeki feodal baskım kurumlaşmasını karşı İrani kadimlerin mücadelesi geliştirdi.

★ Başlangıçta Humeyni ile birlikte ve daha çok onun kuruyacağı hareket eden devrimci güçler artık Humeyni'ye karşı tavır almaya başlamışlar; onun uygulamalarına karşı çıkıyorlardı.

★ Humeyni yönetimi milli zulmü kitle katliamları haline dönüştürdü; birlerce Kürt emekçisini katletti; Şu durum Humeyni yönetiminin gerçek yüzünü kitlelerin önünde önemli ölçüde açığa çıkarmıştır.

★ Kendi devletlerini kurmak için mücadele eden İran'daki Kürt ulus Humeyni'nin ordusuna ağır zayıfları verdirilmiş ve başarıya doğru ilerliyorlardı.

İşte bütün bu koşulların birleştiği bir sırada Şah ABD'ye gitti ve bir süre sonra İran'da Şah'ın İade edilme talepleri yükselmeye başladı. En sonunda da ABD büyükelçiliği baskını gerçekleştirdi.

Böylece İran halkı : yıllardır kendisine kan kusturan ve bu yüzden de ölesiyce bir kin duyduğu Şah köpeğine ve onun sağıbi ABD'ye karşı yeniden harekete geçirdi. Bundan amaç, halkların emperyalizme ve usaklarını kaldırması kiti devrimci mücadelenin bir aracı haline getirmek değildi. Humeyni yönetiminin bundan amaç, dikkatleri kendisi ve uygulamaları üzerinde; halk kitlelerinin günlük sorunları üzerinde; milli zulmün vahşetinin görüşmesinden uzaklaştırmaktı. Yigirmiye geçince, bir kaç boş palavra ve ajitasyonla, ABD'ye karşı «kafa tutan adam» pozisyonuna girerek, yeniden prestij kazandı. Bugün o, belirli ölçülerde bu amacına ulaşmıştır.

GÖREVLER

Bugün ABD emperyalizmine karşı gerçek bir mücadele verilmesini yolu Humeyni'nin sahte «anti-emperyalistliğinin açıklanmasından geçmektedir.

Kardeş İran halkı ve proletaryası eminde sonunda «taçta» da olsa çarşafa da olsa bütün Şah ve Şah taslaklarını yerle bir edecektir.

Mücadele içinde, dökülen bunca kanın temelini de dikkate alarak, birliğini sağlayacaktır. İşçi sınıfının Marksist-Leninist partisi önderliğinde emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı Demokratik Halk Devriminin muzaffer bayrağını dalgalandıracaktır!

«STALİN YILI» ÜZERİNE «AÇIKLAMA»LAR VE GERÇEKLER.

Baş. ta. sa. 3'te

taslağın gönderileceği örgütler de ortak bir şekilde tespit edilmelidir.

★ Bu taslakta imzası olan örgütlerden AKP/M-L ve TD'KP-İÖ oportünist partilerdir.

İLGİNÇ BİR AÇIKLAMA

Sonuçta ortaya 18 imza ile birlikte çıkan bu açıklama «İlginç» bazı gerçekleri ortaya serdi.

Herşeyden önce belgede imzası olan partilerin hepsi birbirlerini Marksist-Leninist olarak değerlendirmiyordu. AMLP, AKP/M-L ve TD'KP-İÖ'nün oportünist olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. AMLP, Türkiye'de tek komünist partinin TKP (M-L) olduğunu, belgeye onun da imza atması gerektiğini savunuyordu.

Diğer taraftan 'kardeş parti' olarak propaganda yapılan çeşitli partiler 'kardeş parti' durumunda oldukları diğer partilerin imza attıkları bir belgeye imzalarını atmıyorlardı.

İKİ CAMİ ARASINDA KALAN BİR GRUP. TASFİYEÇİLER

Bu açıklama, kendisine «TKP/ML HAREKETİ» adını takan tasfiiye grubun, iki camii arasında kalan beynamaz durumunu da ortaya çıkarması bakımından önem taşıyor.

Bunlar Mao Zedung konusunda daha önce AEP'ye açık eleştiriler getirdikleri için özeleştiriler yapan bir gruptur. Buna gerekçe olarak, adına «partiler arası

ilişki normu» denilen; ve her türlü görüş ayrılığının gizli-karşılıklı görüşmelerle çözülmesi gerektiğini öne süren «ilke»yi yeterince kavrayamamaları olduğunu söylediler.

Şimdi bir yandan AEP ve AKP/M-L gibi revizyonist partiler tarafından «tanınma»nın hasretini çekiyorlar; ama diğer taraftan da adı geçen «ilke»yi kabul ettikleri için «eleştirilerimiz saklıdır» yollu açıklamalarda bulunuyorlar.

Oysa partiler arası ilişkilerde gerçekten Marksist-Leninist ilkeyi savunmak demek proletaryanın önderlerinin açık, ilkel mücadeleye dayanan ilişki biçimini savunmak demektir. Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in bu konu hakkındaki tavırlarını «sürdürmek» kararında iseniz, sağıcılığınızı örtmek için bir araç olarak kulanmaya çalıştığınız ve «başucu» kitabı yaptığınız, ancak sizin sağıc tezlerinizi hiçbir zaman doğrulamayan ve doğrulamayacak olan, Lenin'in «sol» Komünizm adlı eserine bir kez daha bakınız. Orada Lenin'in sadece çeşitli partilerin görüşlerini açıkça eleştirdiği geçeceği değil; ama aynı zamanda çeşitli partilerin bizzat iç işlerine de karıştığını, fikir yürüttüğünü, taraf tuttuğunu vb. göreceksiniz. Elbette görmek İstiyorsanız...

«İLKE» NASIL SAVUNULUYOR?

Açık ideolojik mücadeleyi yok ederek çeşitli partileri etkisi altına almaya çalışan Krüçev modern revizyonizminin mucidi olduğu bu «ilke»nin yaman

savunucularından olan AKP/M-L ve TD'KP-İÖ'ne de bakalım. Bu «ilke»yi bunlar nasıl savunmaktadır? İşlerine geldiği gibi savunmaktadır.

AMLP ve ŞDKP 'normal' olarak bunların 'kardeş partileri'dir. Dolayısıyla da savunulan bu «ilke» çerçevesinde, birbirlerine olan eleştirilerini ve görüş ayrılıklarını ikili-gizeli görüşmelerle 'halletmeleri' gereklidir. Ne farkı olan durum hiçte böyle değildir. En son 3. Enternasyonal Gençlik Festivalinde oportünist çabalar tam bir fiyaskoyla sonuçlanınca «ilke» ortadan kalkmıştır. ŞDKP'nin provakasyonundan tutun da AMLP'nin 'provakatorlerle işbirliği'ne kadar her şey legal ve illegal dergi sayfalarını doldurmuştur. (Bu konuyla ilgili olarak Ocak Yayınları tarafından yayınlanan 3. Enternasyonal Gençlik Festivali ile ilgili belge-broşüre; HK'nun ve Devrim Yolunda Gençlik'in Festivalle ilgili sayılarına bakınız.)

Kısacası bu «ilke» de oportünizmin ilkesizliği içerisinde işte böyle uygulanmaktadır. Ama Stalin'in Mao Zedung'u karşı karşıya getirerek sözüme Stalin'i savunma konumuna geçmeler değil ama, Stalin'i Marksizm-Leninizmin büyük bir ustası olduğu için savunan Marksist-Leninstler böyle ilkesizce uygulanan «ilke»lere değer vermemişlerdir, vermiyorlar ve vermeyeceklerdir. Açık, kararlı, uzlaşmaz bir mücadele ile bu mücadeleyi önlemek için sözüme «ilke»ler üretmeye kalkan oportünizmin ve revizyonizmin sırtını yere getireceklerdir!

Şehitlerimizin geride bıraktıkları bayrak daha yükseklerde dalgalanacak

Geçtiğimiz aylar içerisinde karşı-devrim cephesi beş yoldaşımızı şehit etti. 22 Ekim'de CUMA POLAT yoldaş Siverek'de toprak ağalarının kiralık katilleri tarafından katledildi. 4 Kasım'da AZİZ GÖZETMEN yoldaş, DDKD'nin sosyal-faşistler tarafından Viranşehir'de alçakça öldürüldü. 9 Kasım'da da VELİ KARASU ve EŞREF ŞAHLAR yoldaşlar Adana'da kah pece pusuya düşürülerek katledildiler. Onların katilleri de İGD'nin DDKD'nin sosyal-faşistleri ve onların ve diğerleri Birlik-Yolu revizyonistleriydi.

DDKD VE İGD SOSYAL-FASİSTLERİ HALKA VE MARKSİST-LENİNİSTLERE AZGIN BİR ŞEKİLDE SALDIRIYORLAR!

Öteden beri her fırsatta PARTİZAN taraftarlarına saldırıya, bu saldırılarda her türlü karşı-devrimci yöntemi kullanan DDKD'nin sosyal-faşistleri. geçen yıl Siverek'de toprak ağalarıyla kol kola bu saldırıların yoğunlaştırıldılar. Marksist-Leninistlerin önderliğinde gerçekleştirilen toprak ağalarını, soygunu, sömürçüsel protesto mitingini söze güşüz kılmak için olana çabalarıyla çalıştılar. Toprak ağalarına giderek kendilerinin ağaları protesto etmediklerini her fırsatta ısrarla belirttiler. Bütün engellemelerine rağmen mitingün başarıyla yapılması DDKD'nin sosyal-faşistleri çileden çıkardı. Bu nedenle PARTİZAN taraftarlarını yaptıkları saldırılar 20 Kasım 1978'de RAMAZAN CAN'ın katledilmesiyle doruğuna ulaştı. Bu alçakça cinayet, toprak ağalarının istekleri doğrultusunda ve planlı bir çaba sonucu DDKD'nin sosyal-faşistleri tarafından gerçekleştirildi. Bu, biz Marksist-Leninistler için halkımızın mücadelesi ve devrim için nasıl ilk ve son şehit değilse, DDKD'nin sosyal-faşistlerini de işledikleri son cinayet değil. Nitekim onlar, 4 Kasım 1979 günü de Viranşehir'de AZİZ GÖZETMEN yoldaşımızı vurarak katlettiler. Böylece bu alçaklar, halka, devrim ve sosyalizme olan düşmanlıklarını, kınlarını açıkça kusuyorlardı.

AZİZ GÖZETMEN'in niçin ve hangi ortamda öldürüldüğüne, her yurtsaver, devrimci, demokrat düşünmelidir. AZİZ GÖZETMEN yoldaşımızın katledildiği Viranşehir de toprak Siverek gibi toprak ağalığı sisteminin hüküm sürdüğü bir yerdir. Burada aynı şekilde Kürt ulusu üzerinde katmerli bir millî baskı uygulanmaktadır. İşte bu nedenle gerçek devrimcilerin bu alanlardaki ilk çabaları ve mücadeleleri kitleleri hem devletin zulmine, hem de mahallî otoriteye karşı örgütleşip seferber etmek olduğu için ilk etapta toprak ağalarının ve devletin amansız saldırıları ile karşılaşmaktadırlar. Daha 22 Ekim'de Siverek'e CUMA POLAT yoldaşımızın toprak ağalarının kiralık katilleri tarafından katledilmesi, bunun en canlı örneklerindedir. Viranşehirde Şihanlıoğlu isimli toprak ağasının Partizan taraftarlarını hedef seçerek kiralık usaklarını ortaya çıkması, yine bunun açık örneklerindedir. Devlet ise Marksist-Leninistleri yakalamak için ordusunu ve polisini seferber ederek her tarafa baskınlar yapmakta, halka ve devrimcilerle işkence etmektedir. Ne varki yüzüne devrimci maskesi geçirmiş sosyal-faşist DDKD'li'ler de, halka ve Partizan taraftarlarına saldırıya devlet güçlerinden ve ağalardan aşağı kalmamaktadır. Toprak ağalarının istekleri yönünde hareket eden bu alçak katiller, RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN yoldaşlarımızı katlederek toprak ağalarına karşı önemli görevlerini yerine getirmişlerdir.

Sosyal-faşistlerin bu cinayetlerini duyan toprak ağaları sevinçinden deliye dönmüyorlar. Çünkü onların da baş düşmanı Marksist-Leninistlerdir. Şimdi DDKD ve toprak ağaları, başdüşmanları Partizan taraftarlarına karşı birleşmişlerdir. Fakat onlar yine de Marksist-Leninistlerden korkmaktadır. Bu korku onların, bağımsızlık ve Halk Demokrasisine karşı duyduğu korkudur. Bunun için, Diyarbakır'da Aziz yoldaşımızı anan bağımsızlık ve halk demokrasisi üzerine yazılmış duvar yazılarını silmekte sıkıyönetim güçleriyle yarış etmektedirler.

Onlar sanıyorlar ki, bildiri dağıtımını önlemekle, ihtar yazılarını silmekle adı cinayetlerini saklayabilirler.

Deşt Toprak işgali sırasında (yakalanan sanık)lar hakkında (iddianame)

Aşağıda, Deşt teki toprak işgali sırasında, bu eylem bahane edilerek yakalanan ve yaklaşık sekiz ay delilsiz-sabitiz zindanlarda tutulan devrimciler hakkında Sıkıyönetim Askerî Savcılığının hazırladığı İddianameden bazı bölümleri aktarıyoruz.

... Magzirt ilçesi Akpazar Kasabasından ...Traktör, sanıkların Süleyman KAYMAZ tarafından kullanılarak işgal edilen araziye getirilmiş ve sürülmesi, kazınmaya başlanmıştır. Davul zurna çalınarak oynanırken bir yandan da toprak bizim malımız, söke söke alınız şeklinde sloganlar atılmıştır. 31.3.1979 günü Okulum arazisinin doğu kısmının çok kalabalık bir topluluk tarafından işgal edilip, toprak bizim babalarımızın söke söke alacağız, işgal edeceğiz şeklinde bağırarak konuşmalar yapımaya başlamaları üzerine..... sanıklar slogan atarak, sarı ve tükürü söyleyerek kazıp ekme eylemlerine devam etmişlerdir.

... olay yerine Hozat Asayış Bl. Komutanı Yzb. Mehmet BAŞKAYA komutasında Asayış Birliğinin gönderildiği, gelen kuvvetlerle işgalcilerin etrafından uzaklaştırıldığı, sanıkların dağıtılmaları ikaz ettiği fakat sanıkların dağıtılmadığı, Yaşasın toprak işgalimiz Kahrolsun Faşistler diye bağırdukları, durumun Alay Komutanlığına bildirilmesinden sonra olay yerine Tunceli Emniyet Müdürü ile Jandarma Alay Komutanının geldiği, dağıtılmalarını ihtar etmelerine rağmen sanıkların dağılıp gitmedikleri, eylemlerini sürdürdükleri, Toprak bizim malımız söke söke alınız diyerek direndikleri, gelen görevli Jandarma Subay, Astsubay ve Erlerine taş toprak attıkları, mukavemet gösterdikleri, Alay Komutanı Bnb. Mahmut GÜNAY Yzb. ve erlerden hafif yaralananlar olduğu Komando birliğinin takviye olarak gelmesinden sonra da sanıkların ve işgalcilerin orayı terketmedikleri anlaşılmıştır. Vallahi emri ile asayış kuvvetlerinin geri çekilmesinden sonra sanıkların ağam orayı Yaşasın Halk Savası diyerek terkedip, uzaktan gelmiş olmaları sebebiyle dönüş yapıp yarı dağlarda ve kırlarda yatmışlardır.

Kırılan Devlet otoritesini ve prestijini yerine getirmesi Devletin gücünün etkinliğini göstermek ve suçuların yakalanması için Jandarma Genel Komutanlığınca Bölge Komutanlığına emir verilmesi üzerine 5 nci Jandarma Bölge Komutanının Tunceli'ye giderek Jandarma Alay Komutanı başta olmak üzere kuvvetleri olay yerine sevkettiği 24.1979 günü sanıkların..... yakalanmak istendiklerinde yastılardan atılarak dağa doğru kaçmaya başladıkları, fakat sanıkların hepsinin yakalandığı Askerî araçlara bindirilerek ve giderlerken sok sloganlar atarak marşlar söyledikleridir.

Aziz Gözetmen Yoldaş ölümsüzdür!

terekler! Bu çabaları, halk düşmanı iğrenç katil yüzlerini gizlemeye yetmeyecektir. Yoksul Kürt köylüleri, emekçiler ve bütün halkımız, toprak ağalarıyla kolkola devrimcileri katleden bu usakların, ne kadar edverimsiz olduklarını, ne kadar «Kürt ulusunun haklarını» savunduklarını bilmekte, öğrenmektedir.

Yüreğinde birazcık devrimci inancı olan herkes bilir ki, Kürt halkının haklarını savunmak, devrimci olmak, emperyalizme, sosyal-emperyalizme ve onların usakları komprador patronlara ve ağalara karşı amansız bir mücadeleyi yürütmek demektir. Bu sını mücadelenin yılmaz neferleri olan RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN yoldaşlarımızın katleden DDKD'nin sosyal-faşistleri bu mücadele selini durduramayacaklardır. Kürt halkının yiğit evlatları RAMAZAN CAN ve AZİZ GÖZETMEN'i katledenleri aynı zamanda Kürt köylülerinin toprak ve özgürlük mücadelesine de kursun sıkan usaklardır.

Partizan taraftarlarına yönelik saldırılar, bunlarla da bitmedi. 9 Kasım 1979'da Adana'da VELİ KARASU ve EŞREF ŞAHLAR yoldaşlarımız da pusuya düşürülerek alçakça katledildiler. Bu defa da devrimci kanların altında, kendisine İGD diyen Rus sosyal-emperyalizminin usatı sosyalist maskeli faşist beslemelerin ve her bakımda onunla uyusun DDKD ve bunların yolunda iyice gerileşen ve azenleşen Birlik-Yolu'nun imzaları vardı. Aynı iplikten dokunan İGD ve DDKD Rus sosyal-emperyalizminin yeminli usaklarıdır. Onlar komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının, bunların ağa babası emperyalistlerin kapısında kul-köle olmayı çoktan kabullendikleri halde, devrimciler ve Marksist-Leninistlere karşı «aslan» kesilmemesinin sebebi budur.

Partizan taraftarlarına karşı yürütülen bu vb benzeri saldırılar planlıdır. Bu saldırılar ülkemizde hemen hemen her yanında yoğunlaşarak sürmektedir. Tüm karşı-devrim cephesi yeni saldırı planları peşindedir. Bugün bu karşı-devrim cephesinin «sosyalist», ellericis görünüm altında faaliyet sürdüren kesimlerinin yüzünü açığa çıkarmak çok önemli bir görevdir. Çünkü bunlar yıllardır faşist yüzlerini «devrimci» maskesiyle gizliyor, emekçi yığınları bu şekilde aldatıyorlar. Gerçekte ise bunlar halkların devrim ve sosyalizm davasının yeminli düşmanlarıdır. Bunların bir çok devrimcinin yanı sıra RAMAZAN CAN, AZİZ GÖZETMEN, EŞREF ŞAHLAR ve VELİ KARASU yoldaşlarımızı siktikleri kursunlar sokrudan doğruya halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine sıklıkla kursunlardır. Bu kursunlar toprak işgal eden yoksul köylülere, grevli işçilere, kaderini bunların kaderine bağlamış olan halk gençliğine sıklıkla kursunlardır. Bunun için sosyal-faşizm ve sosyal-emperyalizme karşı mücadele edilmeden devrim yolunda ilerlenemez. Demokratik Halk devrimi mücadelemiz ne faşist katliamlar engelledi, ne de sosyal-faşist katliamlar engelliyebilecektir. Demokratik halk devrimi, sosyalizm ve sınıfsız toplum mücadelesinde şehitlerimizin geride bıraktıkları bayrak daha da yükseklerde dalgalanacaktır. Hiç bir faşist ve sosyal-faşist saldırı bunların yanına kalıyacak, hesabı mutlaka sorulacaktır.

1978'in 24 Aralığı, ül kemizde en korkunç kit le katliamlarından birini başlatıldığı gündür. B Kahramanmaraş katliamıdır.

Komprador patronları ve toprak ağalarının devleti, bu katliamın düzenleyicisi ve sorumlusudur. MHP, İGD gibi sivil faşist cinayet şebekeleri, MIT, Kontr-gerilla gibi resmi faşist katliam örgütleriyle işbirliği içinde ve Türk ordusunun açık yardımı ile, K. Maraş'ta onlarca yüzlerce emekçiyi, genç-ihlyar, kadın erkek, çocuk-cocuk demeden vahşice katletti. Ana karındaki bebeler kurşunlandı; ak sakallı dedeler baltayla doğrandı, savunmasız analar-bacılar adice tecavüze uğradı. Evler kundaklandı, taş taş üstünde bırakılmadı. Tam dört gün süreyle katledildi K. Maraş'ın yoksul emekçileri; öldürüldü, sakat, aç-sefil, evsiz-barksız bırakıldı. Sözde katliam durdurulmaya gelen oldu; barikatlarda, sokaklarda katliama karşı direnen emekçileri, devrimcileri kursunladı. E- vet, «Maraş katliamı, Malatya, Elazığ, Sivas vb. katliamlarından sonra gerçekleştirilen en büyük toplu katliamdır, o yihin.

Halkımız bu katliam karşısında kan ağladı. O dönemde bütün faşistler ağız birliği ederek bu katliamın iç yüzünü örtbas etmeye çalıştılar. Bunun

la da yetinmeyip, bu çalmayı devrimcilerin kıskırttığı aşığı yalanını yaydılar. CHP'li işçileri bakanı faşist Özalp'ın, «bu karışıklığı başlatanlar devrimcilerdir» dedi. O-bunu söylemekle, 12 Mart açık faşizminin eli kanlı bir sıkıyönetim pasajı olduğunu bir kez daha ispatladı.

Bu katliamın sorumlusu devlet, kendisini halkın gözünden saklamak için sahte bir mahkeme kurdurdu. Bu mahkemelerde bizzat sairiyaya uğrayıp kendini savunmaları yargılanıyor. Bu mahkemelerde feodal ve faşist ideolojinin etkisinde kalmış yoksullar yargılandılar. Hakım sınıflar sözde adalet dağıtıyor. Halkımız devrimci uyanışını koltremek için, faşist terörü artırmak için yoksul emekçileri birbirine kırdırıyorlar, daha sonra adalete maskesini takarak onları «yargılanmaktalar!»

Maraş katliamının sorumlusu komprador patron-ağa devletidir.

'Bugün de bu sıkıyönetim 13 liden 19 ile çıkarak devam ettiriyorlar. Hakım sınıfların bütün bu katliamlarının, oyunlarının arındıkları gerçek, onların boğazlarına kadar ekonomik ve sosyal buhranın batığına batmış olmalarıdır. Emekçiler uyanıyor! Ekonomik ve demokratik hakları için mücadele ediyor. Devrim ateşi güçleniyor! Hakım sınıfların yalanları, satılmışlıkları hergün daha çok ortaya çıkıyor. Artık yoksul halkımız ekisi gibi kolay «güdüleliyor». İşte bu- dur faşistler böylesine aşağılık oyunlar düzenlemeye mecbur eden!

Fakat sirtlarını emperyalistlere dayamış olan kompradorların ve o-

ğaların bu çabaları boşunadır. İnsanlık tarihi daha henüz ezilen ve sömürülenlerin sömürücü ve zorbalardan saltanatlarına karşı yürüttükleri mücadeleden kanla, katliamlarla durdurulabilmediğini hiç yazmadı. Ezilenler ve sömürülenler yenilir; ama bir daha, bir daha ayaklanırlar: ta ki kan emicileri, hazır yiticiileri alması edene kadar. İnsanlık tarihinin kanunu-

dur bu: ve ülkemizde de bu kanun inişli-çıkışlı yolunu, ama hep ileriyeye aydınlık günlere doğru sürüp gitmektedir. Kardeşler; bizim de aydınlık günlerimiz, Demokratik Halk İktidarı kurulduğunda gelecektir. İşte o zaman Maraş katliamının ve bunun gibi daha nice cinayetlerin hesabını, halkımız bugünün «efendi»lerinden soracaktır.

Yeni Faşist Yasalara DGM'lere Sıkıyönetime-Olağanüstü Haller Yasasına Hayır

Faşist Demirel hükümetinin çıkarmaya çalıştığı yeni faşist kanunlar, tedbirler, yurdışında da nefrete kınayanıyor; işçiler, emekçiler, öğrenciler, nefretlerini dile getirmek, bu faşist yasaları protesto etmek için mücadele içinde çeşitli eylemler düzenliyorlar.

15 Aralık 1979'da, Almanya'nın Frankfurt sokaklarında, ATIF (Almanya-Türkiye İşçiler Federasyonu), TÜK-YD (Türkiye İşçileri Konferasyonu - yurdışı), tarafından düzenlenen yürüyüş katılan 1200'ün üstünde, işçi, öğrenci, faşistlere korku salarak omuz omuza yürüdüler. «Kahrolsun komprador patron ağa devleti!», «Gelyoruz, geleceğiz!», «Faşizmi ezenceğiz!», sloganlarıyla faşizme karşı nefretlerini haykurdular.

Yürüyüşe katılan dergimizin taraftarlarının attığı: «İşçinin, köylünün yiğit sesiyiz, Nambyaz sirtümüs halk mermisiyiz», «Halk savaş yolumda ilerliyor Partizan», «Komprador patron ağa devletini yıkaacağız, halk iktidarı kuracağız!» sloganlarına, yığınlar milltan bir ruhla katıldılar.

Batı Alman emperyalist burjuvazisi, yürüyüş için kökü bir rota vererek, propagandayı kısıtlamaya çalıştı. Fakat nafleydi. Emekçiler faşizme karşı kınlarını; «Bu meydana cengimiz var, er olan meydana gelisin. Faşistlere hincımız var, devrimciler safa gelisin» şarlarıyla dile getirirken, dışardan yürüyüş koluna birçok kişi katıldı.

Batı Alman polisinin provokatif tavırları da fayda vermedi. «Kahrolsun Batı Alman Emperyalizmi!» diye haykırın kitleler, işçi sınıfının çelik disiplinini altında yürüdüler.

Yürüyüş sonuna doğru yavaş partlarının kütlenmesine rağmen, Almanca-Türkçe yapılan, DGM'leri, sıkıyönetimi, faşist yasaları protesto eden konuşmalar yığınların attığı sloganları-er yer kesilere militanca izlendi. K. Maraş katliamı «Faşist katliamlardan hesap soracağız!» şarlarıyla lanetlendi.

Yürüyüş, örgütü işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin renimes gücünü simgeledi. «ünist Parası / Marksist-Leninist ve Halkın Kurtuluşu, kitle önünde tartışmadan nasıl kaçtıklarını bir kez daha spatlamış oldular.

Hep birlikte söylenen Enternasyonal marşına kapanan toplantı, dünya proletaryasının büyük önderi Stalin'in layık olduğu şekilde anıldığı, dünya işçi sınıfının enternasyonal dayanışmasının, çeliktin birliğinin bir defa daha vurgulandığı bir toplantı oldu.

Yıkılın Ağalık-Topraklar köylünün

Milyonlarca köylünün toprak ve özgürlük mücadelesi engellenemez!

Toprak ve Özgürlük!
Bunlar Türkiye nüfusunun büyük çoğunluğunu oluşturan milyonlarca köylünün, yıllardır hasretle yapıp kavruğuluğu başbaça talebidir.

Hakım sınıflar uzun yıllardan beri milyonlarca köylünün toprak ve özgürlük mücadelesini boğmak için ellerinden gelen her yola başvurmuş; onlar feodal sömürü ve zulmün peşesine hapsedimşlerdir. Onlar tüm halkımızın olduğu gibi köylü-ğün mücadelesini bastırmak için de daima iki yöntemle başvurmuşlardır; zulüm ve demagoji!

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları, bir yandan tüm halkımız gibi köylüleri de iliklerine kadar sömürmek, onların toprak ve özgürlük mücadelesini bastırmak için köylülerin başında feodal kırbaçı, Jandarma dipçisi ve komando zulmünü ekmişler; diğer yandan köylüleri aldatmak, mücadelelerini kurruklarına takmak için her türlü demagoji ve sahtekarlıklara başvurmuşlardır. Bu konuda M. Kemal'den Ecevit'e, Demirel'e kadar gelmiş geçmiş tüm hakim sınıf sözcüklerinin ve hükümetlerinin ağızlarından ek-sik etmedikleri şakız; toprak reformu safatsızı olmuştur. Oysa toprak reformundan öcü gibi korken ve onu engellemek için ellerinden geleni ardlarına koy-mayanlar da bizzat onlardır.

M. Kemal'in, İnönü'nün uzun yıllar boyunca toprak reformu vadileriyle köylüleri aldattığını bilmeyen yoktur. Fakat bu konuda en pişkin ve sahtekar davranan ise faşist Ecevit olmuştur. O da daha önce kadar «toprak işleyenin, su kullanmanın» türdünden yaldızlı sözleri ağzından düşürmüyordu. Oysa «sha-zında kaldığı sürece yaptıkları onun ne mal olduğunu» açıkça göstermiştir. Muhalefeteyken köylülere tüz-nelerce sahte vaatlerde bulunan Ecevit, işbaşına gel-diğinde köylülere baskı ve zulümden, pahalılıktan, yokluk ve yoksulluktan başka bir şey getirmemiş. Toprak reformu sakızını ise yuttu ve bir daha ağzına almadı. Tam tersine köylülerin toprak ve özgürlük mü-cadesesini bastırmak; toprak ağalarının, tefecî-tüccarların huzurunu sağlamak için her yola başvurdu.

Bu yılın ilk aylarında meydana gelen Tunceli- Hozat'a bağlı Deşt'te köylülerin toprak mücadelesini açınca saldıran da Ecevit'ten başkası değildi! Deşt köylülerinin hazine topraklarını işgal ederek ste-mo-si eylemine katıldıkları gefekesiyle 100'den fazla yev-

Çileşek köylülüğümüz D.H.Devrim yolunda yiğitçe savaşılıyor.

Çileşek köylülüğümüz D.H.Devrim yolunda yiğitçe savaşılıyor.

lü ve devrimci bu dönemde gözaltına alınmış; un-lardan 20 kadara tutulanak aralarca sabitiz delilsiz zindanlara tutumuyordu. Köylülerin işgal ettiği hazine toprakları sıkıyönetimin süngüsü altında bu dönemde yeniden sürülmüştür.

Faşist CHP hükümetinin istifasıyla onun yerine geçen faşist AP azınlık hükümetinin de baskı, sömürü ve zulümde başka köylülere vereceği hiç bir şey yoktur. Çünkü Demirel ve AP'sini tüm halkımız olduğu gibi, köylülerimiz de artık çok iyi tanıyor! Aynı Demirel ve AP değilmiydi yıllarca halkımıza kan kusturarak, jandarma dipçisi, komando zulmünü köylülerin üzerinden eksik etmeyen?

Demirel olsun, Ecevit olsun AP, CHP olsun; oralar hiç bir zaman köylülere toprak ve özgürlük veremezler. Çünkü bizzat kendileri toprak ağalarının temsilcileri, sözcükleridir. Onların menfaatleri köylülerin

toprak ve özgürlüğe kavuşmasında değil, köylüler üzerinde feodal sömürü ve zulmün devamıdır. Bu nedenle toprak reformu gibi süslü lafları, onların köylüleri aldatmak için kullandıkları sahtekarlıktan başka bir şey değildir.

Köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesini engellemeye çalışan elbetteki sadece hakim sınıflar ve onların Demirel, Ecevit gibi sözcükleri değildir. Toprak ağalığının hakim olduğu yörelerde mücadele eden RAMAZAN CAN, AZİZ GÖZETMEN yoldaşları katleden DDKD karşı-devrimcilerinin yanısıra DHB, HK, DHY, D. Yol gibi oportünistler de hakim sınıfların ekme-gine yağ sürmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Mesela HK ve DHY oportünistlerinin Deşt köylü-ğünün toprak mücadelesini içerden baltalamak için yaptıkları unutulmuş değildir. Tüm oportünist koronun ortak bir şekilde savundugu şey olan ülkemizde kapitalizmin hakim olduğu yolundaki tezler köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinin küçümsemesi, hatta inkaridir. Bu tezleri savunulardan elbetteki köylü-lerin toprak ve özgürlük mücadelesi karşısında doğ-ru bir tavır beklemez. Bu nedenle oportünist cep-henin baltalama çabalarına karşı da mücadele edil-medikçe köylülerin toprak ve özgürlük mücadelesinde kabçı başarıları elde edilemez.

Milyonlarca köylünün kurtuluşu nasıl olacaktır? Köylüler toprak ve özgürlük taleplerini nasıl karşılayacaklardır?

Bunun tek yolu işçi sınıfı ve onun Marksist-Leninist partisi önderliğinde zafere ulaşacak olan Demokratik Halk Devrimidir. D. H. Devrim zaten özünde bir köylü toprak devrimidir. Bu nedenle köylülük bu devrimin başlıca insan kaynağı ve temel gücüdür. Bu devrimin yolu özünde bir köylü savaşına olan uzun süreli halk savaşı yoludur. D.H. Devrim halk savaş yolumla zafere ulaşacak. İktidar kırılandan sebi'lere doğru parça parça ele geçirecek, sonunda demokratik halk iktidarı kurulacaktır. D.H. Devrimle köylü-ler toprak ve özgürlüğe kavuşacak, köylülerin bank-a borçları iptal edilecek, köylülere tarım araç ve gereçleri, gübre ve sağlanacaktır...

Milyonlarca köylünün menfaati işte böyle bir devrimdir. Toprak reformu sahtekarlıkları işte bunun için; köylülerin böyle bir devrimi gerçekleştirmek amacıyla işçi sınıfının Marksist-Leninist partisinin önderliğinde ayağa kalkmasını ve silaha sarılması engellemek için durmadan piyasaya sürülmektedir. Ancak bu sahtekarlıklar artık para etmeyecek ve milyonlarca köylünün hayata kalkan nasırı yumruğu mutlaka komprador burjuvazi, toprak ağaları ve emperyalist haydutların beyininde nasılacaktır!

Sıra Demirel Hükümetinde

Baş.ta.sa.1'de

klelin derinleşerek sürmesi kaçınılmazdır. Onlar daha şimdiden birbirlerinin kuyularını kazmak ve önmüzdeki seçimlerden (tabii eğer hakim sınıflar, halk hareketinin gelişmesine bağlı olarak yüzlerine takılmaları 'parlamento' süsünü bir kenara atıp, doğrudan askeri cunta kırmazlarsa) daha kârlı çıkmak için boğuşmaya başlamışlardır. Bu hükümeti özünde destekledikleri halde, özellikle CHP ve sosyal faşistler AP

ve Amerikancı kanada karşı çıkar görünüp kitlelerin muhalefetini kendi peşlerine takmaya çalışmaktadırlar.

Diğer yandan AP de, 14 Ekim seçimlerinde kazandığı prestijini kaybetmemek için önmüzdeki seçimlerde tek başına hükümet olabilmek için seçim yattırma politikası da izlemeye çalışıyor. Bu yüzden de faşist iktidarı yoğun bir şekilde yürüttüğü sahtekarlık kampanyası ile örtmeye; faşist yüzünün açığa çıkması engellenmeye çalışıyor; seçimlerden güçü çıkarmak için diyor.

Halkın Mücadelesi Engellenemez!

Hakim sınıfların bu hükümet aracılığıyla her alan-da yeni bir saldırıya geçeceğini anlatlık, bunun sebeplerini söyledik. Fakat bunlardan faşist AP azınlık hükümetinin veya bir bütün olarak faşist diktatörlüğün her şeyi kadir olduğu; istediği her şeyi yapabileceği sonucu çıkarılmamalıdır. Onlara der diyebilecek güç vardır. Hakim sınıfların istedikleri gibi cirit atabilmelerinin karşısında en büyük engel, her zaman olduğu gibi, bu kezde işçi sınıfımız ve emeğin yığınlarının devrimci mücadelesidir. Geniş halk kitlelerinin mücadelesi yükseliş, yaygınlaştığı oranda, özel olarak mevcut hükümetin, genel olarak da faşist diktatörlüğün geriletilmesi mümkündür. Halk güçlerinin ellerindeki mevzilerin korunulması, hatta yeni mevzilerin ele geçirilmesi mümkündür. Faşizme darbe indirecek; yoğunlaşan faşist terörü dizginleyecek ve onun önüne set çekecek acil güç budur.

Okuyucularımıza

Dergimizi desteklemek devrimci

Baş.ta.sa.1'de

'Ufalyorlar', 'çöktüler', 'bin parçaya bölündüler- laflarını varlıklarını devam ettirebilmek için proletarya hareketine karşı kullanan HALKIN BİRLİĞİ (DHB) revizyonistleri de PARTİZAN'a karşı sürdürülen kampanyanın yürütücülerinden bir diğer gruptur. Ancak, bugüne kadar olan gelişmeler, bizzat DHB'nin 'ufaldığını', 'çöktüğünü', 'bin parçaya bölündüğünü' gösteriyor. O, gittikçe, parçalanmasına ve tabanındaki devrimcilerin önemli bir bölümünün PARTİZAN'ın savunduğu Marksist-Leninist çizgi etrafında toplanmasına paralel olarak saldırılarını artırıyor. Onlar da diğerleri gibi dedikoduya, yalan ve iftiralara başvuru ediyorlar.

Bütün bunlar, PARTİZAN'ı oportünist cepheye karşı daha somut ve tek tek olaylarda da teşhir etme göreviyle yükümlü kılmaktadır. Bu nedenle dergimiz, örlümeye çalışılan tecir zincirini parçalamak; yalan, iftira ve dedikoduları açığa çıkarmak; tüm okuyucularımızı ve gerçeklere değeri veren devrimcileri bilgilendirmek için çalışacaktır. Proletarya hareketine karşı saldırı malzemesi olarak kullanılan olaylara ve haberlere Özel Sayılarında yer verecektir.

Değerli okuyucularımız!

Bu durumda hepimize görevler düşmektedir. Çeşitli remizdeki olayları dergimize düzenli olarak ve gerçeğe uygun bir şekilde yazalım. Dergimiz, işçi sınıfının ve halkımızın mücadelesinin dile getirildiği bir kılavuz olsun. Mektuplarımızla mücadele tecrübelerimizi aktaralım. Bunların yanısıra, bulduğumuz her yerde, dergimizi maddi olarak desteklemek için yardım toplayalım; en kısa zamanda dergimizin adresine gönderelim. Dergimiz bulunduğu yerlere gelmiyorsa, aramızda para toplayarak ödemeli olarak vereceğimize adreslere gelmesini çalışalım. Dergimizi okuyalım, okutalım, dağıtalım.

Yurt içindekilerden yurt dışındaki okuyucularımıza kadar hepimize dergimizi desteklemenin; hem de en iyi bir şekilde desteklemenin devrimci bir görev olduğunu bilmeliyiz.

Okuyucularımızın da aktif çabasıyla, dergimize yerleşilen bütün saldırıları altetmeye kararlıyız. Ne karşı-devrimci, ne de oportünist saldırılar bizi yıldıramaz; çünkü gerçekler bizden yanadır!

APD (UKO)'cuların savundukları

Baş.Ta.Sa.1'de

Ancak sömürgeci ve feodal-kompradorlara karşı verilecek mücadele, ajanslarına karşı verilen mücadeleden ayrı değildir. Yalnızca 1979 yılı içinde üç devrimcinin katli bile 'Halkın Kurtuluşu'nu yöneten ajan-provokatörlerin cezalandırılmadıkça saldırıların sürdürüleceğini açığa koymaktadır. Ama devrimciler onlara anladıkları dilden ve hakettikleri cezayı vereceklerdir.

Yurtsever Kürdistan Halkına başlıklar Kürdistan Devrimcileri imzasıyla dağıtılan bildiriden.

Parlamentoda boy gösteren hatta el altından 'Kürtçü' geçiren ajanlara gelince. Kürt halkını temsil etmek şurda kalsın bir sınıf olarak bağrından çıktıkları feodal-kompradorları bile temsil edememekteler.

...Türkiye Cumhuriyeti'nin Kürdistan'daki varlığına ve uygulamalarına karşı çıkmayan, PKK'nın açtığı şanlı bağımsızlık, birlik ve özgürlük mücadelesini desteklemeyen her kişi, grup veya kuruluş bilerek ya da bilmeyerek sömürgecilere destek sağlayarak halk düşmanlığını ilan ediyor demektir.

Yurtsever Kürdistan Halkına başlıklar PKK-MK imzalı bildiriden.

Ülkemiz koşullarına uygun olarak ortaya çıkan küçük burjuvazinin dünya genelinde olduğundan daha çok kayıp ve gayri millî olduğuna ilerde vurgulamıştık. Özellikle bu aşamada kesinlikle devrim düşmanlarının yanındadır.

Şurası açık bir gerçektir ki, Kürt egemen güçleri sömürgeci karşısında en güçlü dönemlerini yaşamaktadırlar.

Doğru Yolu Kavrayalım adlı yazıdan.

PKK'nın yerine getirmesi gereken görevlerden biri de, halkımızı kendi ulusal özüne karşı suç işlettirecek hale getiren faşist, sosyal şöven ideolojileri ve güç mihraklarını -diğer örgütler kastediliyor- PARTİZAN'ın Notu- ne pahasına olursa olsun ivedi olarak lağınmaktır. PKK bu güçlerle savaşmayı bir şiddet sorunu olarak ele alır. Ve ikna yöntemiyle çözülmesi gereken halk saflarındaki sorunlardan ayrılar.

PKK-MK imzalı PKK'nın kurulduğunu ilan eden bildiriden.

'Almanya'nın Grippası; ERNST AUST'

Baş.ta.sa.3'te

nişime gerçekte, anti-komünizmin, revizyonizmin ve troçkizmin sözlüğünden alınmıştır. Stalin her zaman Stalinizm modası yaratmak isteyenlerin ve onu Lenin'in bir öğrencisi ve Leninizmin temsilcisi olarak görmek isteyenlerin, çanak yalancı olduklarını bizzat kendisi söylemiştir. Fakat KPD/ML 'Stalinizm' bütün aptallık ve provakasyona rağmen savunmak istemektedir.

Kendilerini pazar çığırkanlığıyla yüzde yüzük satmak isteyenlerin KPD/ML'de de görüldüğü gibi, oportünistlikleri er geç gün ışığına çıkaracaktır. Onların 'Stalinizm' konusundaki oportünistlikleri de 'Parti, parti, o her zaman haklıdır' adlı parolalarında ortaya çıkmaktadır.

Bu devizyonist slogan, Fünberg adlı bir devizyonist, Doğu Almanya'da söylediği ve KPD/ML'in en çok sevdiği şarkıda geçmekte ve bu şarkı KPD/ML'in plajı olarak basılır; başlık olarak da 'komünizm övülmesi' olarak adlandırılmaktadır. Ayrıca bu şarkı çok defalar Kızıl Sabah'ta çalınmıştır. Tabii ki revizyonist Fünberg bu şarkıda sahtekarca Stalin'i anımsamış, bu da KPD/ML için gerçek bir 'Stalinist şarkı' olması için yetmiştir.

Şimdi önmüze bütün anti-komünistlerliği iddia ettikleri ve KPD/ML'in de genellediği Stalin'in 'Parti her zaman haklıdır' sloganını söyleyip söyledikleri sorunu çıkarmaktadır.

Hayır. Stalin, 'Stalinizm' adı altında savunulan bu revizyonist plajige karşı kararlı bir şekilde mücadele etmiştir. Stalin, bu parola ile ortaya çıkan ve Bolşevik Partisi'nin kendi önderliği altında bürokratik bir partiye çevirmeye çalışan Troçki'ye karşı mücadele etmiştir. Stalin ona şöyle demektedir:

'Troçki, partinin hiç hata yapmayacağını söylemektedir. Bu doğru değildir. Parti çok hata yapmaz, Lenin bize partinin kendi hatalarından dersler çıkararak, doğru önderlik edebileceğini öğretmiştir.' (Stalin. Eserler C.6/5: 203. Alm.)

Bu gün, sözümona 'üç dün'ün modern revizyonizme karşı çıkar görünür oportünistler Mao ile Stalin yoldaşı karşı karşıya getirerek, Stalin'i esasınması pozisyonunda görünmeye çalışıyorlar. Bunlara, Mao Zedung'un reddeden ülkemizdeki AEP revizyonizminin kuyrukçusu olan gruplar da dahildir. Onlar şimdi, şafakta kampanyalarına; anma toplantılarını, revizyonist çizgiğerli Stalin'i esasınması görüntüsü ile gizlemeye uğraşıyorlar.

Bu gün, uluslararası alanda tüm AEP'ci revizyonistlerin B. Almanya'daki hoparıtı görevini üstlenen KPD/ML adı örgütün keskin 'Stalinizm' görünümünün temelini ve altındaki gerçeklerin bir bölümünü yukarıda aktardık. Bunların Stalin'i savunmakla ne ilgileri vardır? Stalin'i savunmak için Marksizm-Leninizm savunmak gerekir. Oysa başta AEP olmak üzere onun tüm diğer takipçileri bu gün revizyonizm hatı üzerinele Troçkizm ve modern revizyonizme doğru ilerliyorlar.

Bunların Stalin'i savunmaları ile Brejnev'in Stalin'i esasınması' arasında fark yoktur. M-L'ler bu sahtekarlığı mücadele ile açığa çıkaracak; Stalin'in savunduğu görüşlerin onları yakıp, kül edecek olağ M-L olduğuna ortaya koyacaklardır.

Halk yığınları bu hükümet aracılığıyla uygulamaya sokulacak olan 'tedbir'lere karşı gereken cevabı verecekler. Çünkü gelişmeler, her halükârda halkımızın mücadelesini kaçınılmaz olarak yükselmeye devam ederek, yeni boyutlara erişeceğini gösteriyor. Devrimci mücadelede, tüm oportünistlerde 'fedakar çabalarıyla' CHP'nin 'halkçılık', 'reformculuk', 'demokratik solculuk' gibi maskeleri uyuttuğu kesimleri de etkisi altına alarak daha geniş alanları kucaklamaya başlamıştır. Bile... Daha şimdiden halkımızın çeşitli tabakaları, artan faşist teröre karşı mücadelesinin içine daha çok çekilmektedir.

Bu durum bugün tüm yurtsever, devrimci, demokratik güçlerin önüne önemli görevler koymaktadır. Kitleler artan faşist baskı ve teröre karşı örgütlenmemesinde de Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetler üzerindeki millî zulüm daha da katmerleşecektir. Bu hükümetin iş başına gelmesiyle birlikte sivil faşistlerin saldırı ve katliamları hız kazanmıştır. Faşist caniler kahvelerde oturan sıradan insanları hiç bir ayırım gözetmeden kurşunluyorlar. Özellikle ilerici, devrimci ve demokratları katletmek olduğu halde hedef gözetmeden kahvelere kurşun yağdırıyorlar. Otobüsleri tarıyorlar. Demokratik nitelikli bilim adamlarını öldürüyorlar. Önmüzdeki dönemde de devletin resmi terör ve saldırılarına paralel olarak sivil faşist saldırılar artacaktır. Bütün bunların böyle olacağını ilk haberlerini geçen kısa dönem içinde hepimiz görmekte, izlemekteyiz.

Siyasi bakımdan bu saldırıların yanısıra ekonomik yıkımdan kurtulmak için de bizlere saldırılacaktır. Çünkü bu baskı ve terörün asıl amaçlarından birisi hakim sınıfların mevcut iktisadi bunalmalarının tüm yükünü emeğin yığınlarının sırtına yığmaya devam etmeye çalışmaktır. Bu sömürülme-soyguncu düzen kaynaklanan ve emperyalistlerle uşaklarının en fazla kâr elde etme hırslarının sebep olduğu bu ekonomik yıkımın tüm yükü yine biz emekçi kitlelerin sırtına yıkılmaktadır. Onlar bizlerin sırtına basarak 'ekonomik refah'a erişmeye çalışıyorlar. Bu yüzden işçi ücretleri, memur maaşları dondurulmaya, düşük tutulmaya çalışılacaktır. Köylülerin tarım ürünleri yine yok pahasına ellerinden alınacaktır.

Kısacası, bu hükümet döneminde, bir avuç komprador patron-ağa, tefecl-tüccar, vurguncu, soyguncu spekülör için tali kârların sağlandığı, keselerin

Yaşasın Marksizm

Baş.ta.sa.5'de

Partizan olarak bu güne dek proletarya devrimcilerinin devrimci mücadelesinin tüm dünyada yaygınlaşarak sosyalizm ve komünizm düşüncelerini benimseyenlerin sayısı artmaktadır. Bu devrimci hareketler, emperyalistlerin baskı ve terörü karşısında bir şekilde ayakta kalmayı başarmıştır. Bu devrimci hareketler, emperyalistlerin baskı ve terörü karşısında bir şekilde ayakta kalmayı başarmıştır.

larna cevap vermektense çok uzaktır. Şimdi artık AEP'nin açığa devizyonist bir hat izlediğini tespit etmek ve ona karşı bu temelde mücadele etmek gerekiyor. Dergimiz, proletarya partisinin gelişmesini destekleme temelinde bundan böyle AEP devizyonizmine karşı cephelemektedir; onun Troçkizmden ve modern devizyonizmden ayrıştırmaya çalışılmaktadır.

Bugün PKK (UKO)nun vardığı

Baş.Ta.Sa.1'de

'çayı' dedi. Özünde ise onun için mümkün olduğu kadar yolu düzledi (siyasetin CHP ve AP'nin oylarıyla uzatılması; eolağıntıstü hal yasaları; DGM İhtisas Mahkemeleri konusundaki birlikleri ve birbirlerini desteklemeleri bunun en iyi kanıtıdır). O, şimdi bir yandan da 'demokrasi havariliği' oyununu yeniden başlattı. Kuzkusuz ki bu oyunun bundan sonra da her türlü yaygın ve demagöglis baş vurarak sürdürülecektir!

Faşist CHP yeniden «Demokrasi»

Baş.Ta.Sa.1'de

'çayı' dedi. Özünde ise onun için mümkün olduğu kadar yolu düzledi (siyasetin CHP ve AP'nin oylarıyla uzatılması; eolağıntıstü hal yasaları; DGM İhtisas Mahkemeleri konusundaki birlikleri ve birbirlerini desteklemeleri bunun en iyi kanıtıdır). O, şimdi bir yandan da 'demokrasi havariliği' oyununu yeniden başlattı. Kuzkusuz ki bu oyunun bundan sonra da her türlü yaygın ve demagöglis baş vurarak sürdürülecektir!

Bugünkü şartlarda tüm devrimci, yurtsever, demokratik güçlerin önünde duran en önemli görevlerden birisi de, işbaşındaki hükümet karşı verilecek mücadelede yanında, CHP'nin «demokrasi havariliği» sahtekarlığına karşı da mücadele etmektir. Ancak bu şekilde hakim sınıfların ilk bütümlük kesiminin karşılıklı olarak oynadığı bu oyun açığa çıkarılabilir ve onların geniş halk kitlelerini daha fazla aldatmaları engellenebilir.

meze, bu kesimin halka karşı yapamayacağı kötülük yoktur. Kesim olarak menfaatleri düzenle ce listli halde, bunlar faşizm tarafından da kolaylıkla kullanılabilirlerdir. Bugün PKK şefleri de bu kesimin sözü edilen konumundan ustalıkla bir biçimde yararlanmaktadır. Onlara faşist diye tanıtarak devrimcileri katletmekte;

meze, bu kesimin halka karşı yapamayacağı kötülük yoktur. Kesim olarak menfaatleri düzenle ce listli halde, bunlar faşizm tarafından da kolaylıkla kullanılabilirlerdir. Bugün PKK şefleri de bu kesimin sözü edilen konumundan ustalıkla bir biçimde yararlanmaktadır. Onlara faşist diye tanıtarak devrimcileri katletmekte;

şisirdiği bir dönem olacaktır. Buna karşılık işçiler, köylüler, dar gelirli memurlar, küçük esnaf ve zanaatkarlar için işsizlik, pahalılık, karaborsa, yokluk, yoksulluk ve sıkıntılar arttığı bir dönem olacaktır.

Hakim Sınıf Partileri Arasında Mücadele...

Faşist AP azınlık hükümetinin önünde iki önemli sorun daha var: Hakim sınıfların çeşitli kesimleri arasında var olan çelişkiler ve bu hükümetin aynı zamanda bir seçim (veya erken seçim) hükümeti durumunda olması.

Hakim sınıfların hemen tüm kesimleri halk üzerindeki baskı, sömürü ve zulümün daha da yoğunlaşmalarını konusunda aralarında bir birlik sağlamışlardır. Ancak aralarındaki çelişkiler giderek artmıştır. Tersine, menfaat daşmalarına bağlı olarak bu çelişmeler, halkımızın kani-canı pahasına elde ettiği kısmi demokratik haklar ve mevziler kararlı bir şekilde korunmalı ve genişletilmelidir. Bunun için halk güçleri arasındaki birliktir sağlanmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Halk güçlerinin birliği önüne çeşitli engeller dikmek, Faşist AP azınlık hükümetinin ve faşist diktatörlüğün ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramaz ve böyle tavırları halk kitleleri kesinlikle mahkûm edecektir.

Bunun yanında CHP faşistlerinin «demokrasi havariliğine» ve TKP, TİP, TSİP gibi sosyal-faşist akımların ve TKP karşı-devrimcilerinin demogoji ve sahtekarlıklarına karşı mücadele etme görevi de asla ihmal edilmemelidir. Çünkü gerek CHP gerek TKP, TİP, TSİP sosyal-faşistleri, gerekse TKP karşı-devrimcileri, sömür AP azınlık hükümetinin «aşırıhalkçı» karşı mücadelesinde adı altında, halkımızın gelişen mücadelesini kendi kuyruklarına takmaya ve pasifize etmeye çalışıyorlar. Aslında onların mayası biddir ve tüm faşist ve sosyal-faşist partilerinin mayasına damgasını vuran halk ve devrim düşmanıdır. Bu kavranmalı ve hakim sınıfların çeşitli kesimlerine karşı verilen mücadele tek-hedefte birleştirilmeli ve halkımızın Demokratik Halk Devrimi mücadelesine tabii kılınmalıdır.

Faşist AP hükümeti komprador burjuvazi ve toprak ağalarının ne ilk hükümetidir nede son hükümeti olacaktır. AP azınlık hükümeti de mutlaka halkımızdan gereken cevabı alacak ve diğer sayısız hükümetler gibi yerle bir olacaktır. Halkımız er ya da geç bu sömürü ve zulüm düzenini tüm hükümetleriyle birlikte hakim sınıfların başına geçirecektir. Emperyalizmin ülkemiz üzerindeki hakimiyetine mutlaka son verilecek. emperyalistlerin, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının defterleri mutlaka dürülecektir.

Şimdi özgürlük türkülleri zindanlarda da söyleniyor

Baş.ta.sa.1'de

türlü baskı yöntemini uygulandı.

Eyil sonlarında Adana cezaevine «yanın» var diye kamuoyuna yansıyan olayın ıcyüzü, faşist Cengiz Aksu'nun bir devrimciyi talakaya yığmak istemesi ve devrimcilerin ise bu olayı protesto etmeleridir. Bu protesto üzerine faşist Cengiz Aksu silahını çekerek devrimcilerin üzerine ates etmiştir. Ates etme sırasında 9 kişiyi vurmuştur. Birisi PARTİZAN taraftarı

omak üzere iki devrimci ağır yaralı olarak hastaneye kaldırılmıştır. Olaya Jandarma mahkûmları, ates ederek sömürçü «müdahale» etmiştir. Arayışmaya gelen «Adelet görevlileri» ise mesleği, örtbas etmeye çalışmışlardır. Olaydan sonra suçlu yine devrimciler görülmüş ve hemen mahkûmların bir kısmı sürgün edilmiştir...

Cezaevinde kadrosunun büyük kısmı yine faşistler olduğumaktadır. Devrimci olan personelden kişilere ise istifa emelleri için zorla baskı yapılmaktadır. Ve nihayet devrimci ve yurtsever personelin hemen hemen hepsinin tayinleri başka yerlere çıkarılarak buradan uzaklaşmaya mecbur edilmiştir...

Yine bütün Adana'daki devrimciler faşist Cengiz Aksu'nun, Yunus Usun adlı azınlık faşist cezaevinden çıkararak Akın, Ödemir'i öldürttüğü ve tekrar içeri soktununu bilmekteyiz... Bu taktiklerle gerçekleştirilen saldırılarda onlara devrimci katledilmiştir...

Dergimize gelen başka mektuplarda da çeşitli cezaevlerindeki durum anlatılıyor. Tutuklanmadan önce tutuklanmadıkça, sömürçü süresi 15 gün olduğu halde, haftalarca işkence yapıldığını, ifadelerin zorla alındığını; sonra da göstermelik olarak mahkemeye çıkarılıp tutuklanmadığı anlatılıyor. Tutuklandıktan sonra baskı ve zulümlerin bitmediğini, bunların çeşitli şekilde cezaevinde de devam ettirildiğini; görüşmeler ve avukatlarla görüşmenin kısıtlanıp engellendiğini özellikle de Kürdistan'da Türkçe bilmeyen görüşmelerle, Kürtçe konuşmanın yasaklandığını, her an yeniden işkenceye alınma durumunun olduğunu, sağlık ve yaşam koşullarının dayanılmaz halde olduğunu yazıyorlar...

Bugün Türkiye'nin hemen tüm zindanlarında geçerli olan bu tür uygulamaların anlatılan mektuplar, keyfi tutuklama, işkence ve baskılara verilmesi için mücadele edilmesi gerektiğini vurguluyor. Hapishane koşullarının insan sağlığı için gerekli aşırı seviyeye çıkarılması gerektiğini belirtiyor...

Devrimcilere saldırın bir örgüt: UKO

Baş.ta.sa.2'de

Sömürgeci ve Feodal-kompradorlara karşı verilen mücadele bu örgütlere karşı verilen mücadele ile birleştirilmelidir. UKO 'gülenmeden feodal-kompradorlara karşı mücadele tam bir şekilde verilemez. Güçlenmesi içinde dışındaki «sosyal şöven» vb. örgütlenmeler dağıtılmalıdır. Dolayısıyla da sömürgeci ve feodal-kompradorlara karşı mücadeleyi şimdiki 'propaganda düzeyinde' yani lafta savunmalı; pratikte ise tüm gücümüzle «ajan-provokatörlerin yonettigi»-sosyal şöven, «karşı-devrimci» örgütlere saldırmalı; güç toplamalıyız.

Sorum şudur: Ya UKO saflarında yer alacakları, ya da UKO'nun karşısına geçecek ve 'halk düşmanlığını' ilan edecekleri.

Bunların da UKO saflarında olanlar, kim olursa olsun, yada daha doğrusu onlar isterse Paydaşlar, Papazlar, Gümrükçüler olsun 'halk'tır. vb.

İste UKO'cu seflerin 'Kürdistan Sömürgecilik' üzerine yaptıkları tonlarca demagogik ajtasyonla kapatmak istedikleri gerçek düşünceleridir...

Bunların genel öylesine kararmıştır ki, Paydaşların kuyruğunda hareket ettiklerine bakmadan, tarihin çarukı sürekliliğini çeviren; ve sonuna kadar devrimci kalmış tek sınıf olan proletaryayı bile, kendi örgütünden değilse, karşı-devrimci ilan etmektedir. Küçük burjuvaziye karşı-devrimci ilan etmektedir. Diğer halk örgütleri

rini karşı-devrimci ilan etmektedir. Asiretçiliği körüklemekte; halka karşı zorbalık uygulamaktadır. Devrimci siyasetlerini yönetici kadrolarına karşı 'şiddet' uygulayacağını açıklamakta; pratikte de bu doğrultuda çalışmaktadır. Bunlar 'Kürdistan sömürgeci' teranesi altında okulları, demokratik kuruluş ve dernekleri kapatmaya çalışmaktadırlar; onlara saldırılar düzenlemektedirler.

UKO'cuların bütün bu yaptıklarına karşı sessiz kalmabilir mi? UKO'cuların bu tür karşı-devrimci çizgi ve eylemlerine karşı açık, tutarlı ve kesinlikle bir mücadele yürütülmelidir. Bunların yaptıkları tek tek halkımıza açıklanmalıdır. UKO'cu seflerin her bir yarı halk muhalefeti ile çepeçevre sarılmalarıdır. Ülkemizin ne şekilde olursa olsun, UKO'cuların yaptıkları anında gazetemize iletilmeli ve oradan tüm halkımıza ilan edilmelidir. UKO'nun tabanında samimi olarak devrimci düşünceleri benimseyenler kazanılmaya çalışılmalı; seflerinin açığa karşı-devrimci hizmet ettiği somut bir şekilde anlatılmalıdır.

Halk güçlerine yönelik her saldırı en önce karşısında bizi bulacaktır. Halka saldırılmasına izin verilmeyecektir! Devrim isteyen yığınlar, eninde sonunda devrimci mücadeleyi hıtahtalar; ona darbe vururlar; «devrimci» görünüm altında karşı-devrimci çizgiğerini sürdürülenlerden hesap soracaklardır!

Faşist ve Sosyal Faşist saldırılar orta-öğretim gençliğinin haklı mücadelesini engelleyemez!

İGD'li Sosyal Faşistler ve Onların Yedeğindeki Birlik Yolu Revizyonistleri VELİ KARASU ve EŞREF ŞAHLAR Yoldaşları Katlettiler!

Tüm emekçi halkımız olduğu gibi, yığıt orta-öğretim gençliğinin de baskı, sömürü ve zulme karşı mücadelesi, her türlü engellemelere rağmen yükselmeye devam ediyor.

Buna paralel olarak halkımız ve onun kopmaz bir parçasını oluşturan orta-öğretim gençliği üzerindeki baskılar da giderek yoğunlaşıyor. Faşistler, sosyal faşistler ve onların yedeğindeki Birlik Yolu revizyonistleri orta-öğretim gençliğine de azgınca saldırıyor ve peşpeşe birçok devrimci öğrenciyi pusulararak, tarayarak katlediyorlar.

Bunun en son örneklerinden biri de Adana'da yaşandı. 9 Kasım günü İGD'li sosyal faşist köpekler ve onların yedeğindeki Birlik Yolu revizyonistleri, Eşref Şahlar, Veli Karasu yoldaşları tarayarak katlettiler. Bir kişinin de ağır yaralanmasına yol açtılar. Onlar, yüzlerindeki «sosyalizm» maskesi düştükçe ve gerçek yüzleri açığa çıktıkça daha da saldırganlaşıyorlar. Ancak onlar ne yaparlarsa yapsınlar çöküşlerini engelleyemeyecekler ve orta-öğretim gençliğinden de mutlak olarak cevap alacaklardır. Orta-öğretim gençliğinin yükselen mücadelesi onları da er yada geç orta-öğretim gençliğinin saflarından silip süpürecektir.

Şüphesiz ki bu orta-öğretim gençliğine yöneltilen ne ilk saldırıdır, ne de son saldırı olacaktır. Orta-öğretim gençliği bugüne kadar geçen süre içinde saflarında sayısız şehitler vermesine, her türlü baskı ve zulme maruz kalmasına rağmen haklı mücadelesini aralıksız sürdürmüştür.

Ülkemizde kitlesel öğrenci hareketleri, ilk kez DP hükümetinin son dönemlerinde başladı. DP hükümetinin azgın saldırıları üniversite öğrencilerinin kendiliğinden gelme mücadelelerine yol açtı. İlk öğrenci şehidi Turan Emeksiz işte bu dönemde toprağa verildi. Üniversite öğrencilerinin kitlesel mücadelesi, derinleşen emperyalizmin genel buhranı ve Çin Halk

Cumhuriyeti'nde başlatılan Büyük Profeter' Kültür Devrimi'nin etkisiyle de daha da yükselmeye başladı. Bu yükseliş sırasında mücadele yavaş yavaş orta-öğretim kurumlarına da indi. Fakat mücadele henüz yeni ve tecrübesizdi.

1974-75 öğrenim yılında yurdumuzun çeşitli yerlerinde, özellikle Sanat ve Ticaret Liselerinde, üniversite kontenjanlarının artırılması, diğer liselerde çeşitli akademik ve demokratik talepler için boykotlara gidildi. Bu boykotlar 1975-76 ve 1976-77 öğrenim yıllarında daha da yoğunlaştı. Faşist disiplin yasalarına, faşist uygulamalara, derslerin boş geçmesine, öğretmen-öğrenci kıyımına, faşist ve gerici ders kitaplarına karşı akademik, demokratik talepler için boykotlar, forumlar, gösteriler gittikçe yoğunlaştı.

Orta-öğretim gençliği işte bu mücadele içinde sayısız şehitler verdi. Zülfikar Uralçın ve Ö. Naci Güven bu dönemde verilen şehitler arasında yer alır. Orta-öğretim gençliğinin mücadelesi bugüne kadar verilen şehitlerin anıları ve mücadeleleri üzerine inşa olacaktır. Orta-öğretim gençliğinin mücadelesi bugün, yeni talepler, yeni mücadele yöntemleriyle giderek demokratik ve bilinçli bir öz kazanarak yükseliyor. Halkımızın Demokratik Halk İktidarı mücadelesinde layık olduğu yer almaya başlıyor.

Bugün orta-öğretim gençliğinin önünde duran en önemli görev; orta-öğretim gençliğinin birliğini; demokratik ve akademik haklar uğruna verilen ve sıkı sıkıya halkımızın demokratik halk devrimi mücadelesine bağlanan yoğun bir mücadele içinde sağlamak ve pekiştirmektir. Bu görev elbetteki faşistlere ve İGD gibi sosyal-faşistlere, Birlik Yolu gibi R. S. emperyalizminin uşaklarına yaranmaya çalışan revizyonistlere karşı verilecek mücadeleden ayrı düşünülemez.

— VELİ KARASU VE EŞREF ŞAHLAR YOLDAŞLARIN KANLARI YERDE KALMAYACAKTIR!
— BASKI-TERÖR VE KATLIAMLAR ORTA-ÖĞRETİM GENÇLİĞİNİN MÜCADELESİNİ DURDURMAZ!
— YAŞASIN ORTA-ÖĞRETİM GENÇLİĞİNİN DEMOKRATİK EĞİTİM KAVGASI!

Bir sahtekârlık örneği...

DHB Revizyonistleri Zülfikar Yoldaşa «Sahip» Çıkıyor.

DHB (Devrimci Halkın Birliği) revizyonistleri, MHP'li faşistlerce 3 yıl önce katledilen Zülfikar Uralçın yoldaşa da «sahip» çıkmaya çalışıyorlar.

Proletarya davasına 1976'da ihanet bayrağı açan ve bu ihanet bayrağı altında ilerleyen dört revizyonistleri, bir yandan İ. Kaypakaya, M. Yakar, A. M. Çilek, A. H. Yıldız yoldaşlara «sahip» çıkarken diğer yandan da plâkın bir ikizlülükle M. Kocadağ'a, A. Özkan'a ve Zülfikar Uralçın'e «sahip» çıkmaya çalışmaktadırlar.

Mücadele meydanlarında görünmeyen ve bu yüzden de mücadele meydanlarında şehit düşen Marksist-Leninistlere adice «sahip» çıkmaya çalışan DHB revizyonistlerini bu tür «yöntemler» de kurtarmayacaktır. Bunlar daha dün kadar İ. Kaypakaya'yı ve onunla birlikte bu mücadelede şehit düşen diğer yoldaşların fikirlerini küçük-burjuva ilan ederlerken de böyle davranıyorlardı. İ. Kaypakaya'nın ve proletarya hareketinin işçi sınıfı ve halk kitleleri içerisinde etkinliğinden yararlanmak için «devrim tüccarlığı» kafasıyla saflarında «yoldaş» laflarından başka bir şey bulunmuyordu.

Peki bu revizyonist elbiseler M. Z. Şerit'e ve diğer Marksist-Leninist şehitlere neden sahip çıkmadılar, çıkmıyorlar? M. Z. Şerit ve diğerleri İ. Kaypakaya'nın görüşlerinden farklı olarak neyi savundular? Bir örnek verebilir misiniz?

Açık ki bunlar için «yoldaş» sözcüğünün, sahip çıkılması gereken şehitlerin uğrunda mücadele ettikleri düşüncelerle bir ilgisi yoktur. Bunlar için önemli olan teklerini korumak, taraftarlarını aldatabilmek ve varlıklarını bir süre için daha sürdürmeye çalışmaktır.

DHB revizyonistleri işte bu anlayışlarla Zülfikar yoldaşa da sahip çıkmaya çalışıyorlar. Ama o zaman bu revizyonist elebaşılara sormak gerekmez mi: Z. Uralçın öldürüldüğünde neredeydiniz? Gazetelerde niçin bir yıl sonra onun ölümü üzerine ağıtlar yakmaya başladınız? Onun DHB'nin revizyonist-tröçkizt kirması inkarcı görüşlerini savunduğuna dair bir tek kanıt gösterebilir misiniz?

Bunların ve sorulabilecek diğer birçok soruların cevabını biz de verelim:

Zülfikar yoldaş sadece proletarya hareketinin faşizme ve zulme karşı mücadelesinde aktif olarak yer almamıştır; O, aynı zamanda inkarcılığı, tasliyeciliği ve revizyonist-tröçkizt kirması görüşleri savunan DHB revizyonistlerine karşı da açık olarak mücadele etmiştir.

Bu konuyla ilgili düşüncelerini çevredeki sayısız devrimciye açık açık söylemiştir. Yoldaşın katledilmesinden hemen sonra DHB revizyonistleri (o zaman HK iddiler) yoldaşa sahip çıkmaya yeltendiler. Bunun üzerine HK, HY, DY'den devrimcilerin de yer aldığı ve Zülfikar yoldaşın yakınlarının da bulunduğu ortak bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda başka devrimcilerde yer alıyordu.

Bu toplantıda DHB adına bulunan ve Zülfikar Uralçın yoldaşın «yoldaş»ları olduğunu iddia eden kişi de daha sonra TIKP saflarına geçen ve 13 Ocak 1978 tarihinde İstanbul/Aksaray'da faşistler tarafından öldürülen Gökhan Yüksel'di. Ancak bu kişi, o toplantıda Zülfikar'ın yakınlarını bulduğunu önceden biliyordu. Tartışma içinde durum böyle açıldı. Ve o dönemde «üçlü blok» çalışmalarının ürünü olan HB-HK-HY ittifakına ve proletarya hareketini tecrit siyasal olarak gaye edinmelerine rağmen HY ve HK temsilcileri bile gerçekçi kabullenmek zorunda kaldılar. G. Yüksel ve birkaç hempası teşhir oldu.

Ertesi sabah yapılan cenaze töreni de tümüyle Mark-yoldaş diye sahtekârca sahip çıkan DHB revizyonistleri Zülfikar yoldaşa ilgili: «yoldaş (!) larının cenazesinin başkaları tarafından kaldırılmasına öyle pek büyük bir tepki de göstermediler. Başta! İddialarını doğrulamak için «konuşma yapacağız» vs. demelerine rağmen sonunda cenaze törenine herhangi bir siyaset gibi katılmaktan başka bir şey yapamadılar. Mezarlıkta yoldaşın bir yakını konuşmaya başladığında DHB'çiler artık ortalıkta görünmüyorlardı.

DHB revizyonistleri olayı ve gerçekleri binlerce kişi bildiği için o yitki saflarında konuşla ilgili bir şey ya-

zamadılar. Aradan tam bir yıl geçtikten ve artık gerçeklerin «unutulduğuna» kanaat getirdikten sonra Z. Uralçın'ın «yoldaş»lığını «hatırladılar»...

DHB revizyonistlerinin bu tavrı bütün devrimcilerde olumsuz bir örnek olmuştur. Devrim şehitlerine saygılı olmak devrimciliğin başta gelen özelliğidir. İnsanların ölümüne seve seve gittiği düşünceleri savunan yoldaşları tarafından anılması kadar doğal bir şey yoktur.

DHB'nin «sahip çıkmak» için başvurduğu bu adı tavrı tüm halkımıza duyuruyor; onun diğer önder yoldaşlara, Atilla Özkan, ve M. Kocadağ'a da aynı şekilde sahtekârca «sahip» çıkmaya yeltendiğini bildiriyoruz.

Onlar proletarya davasının nefesleri idler! DHB ise proletarya davasına çoktan ihanet etmiş bir küçük burjuva devrimcisi gruptur. Proletarya hareketi şehitlerinin, istismar edilmesine göz yummayacaktır!

H. Kurtuluşunun «yeni» silahı: Dedikodu ve Partizan düşmanlığı

Bugün Halkın Kurtuluşu (HK) AEP revizyonizminin peşinden gittikçe Rus sosyal emperyalizmine yanaşmakta; halk ve devrim güçlerine karşı saldırganlığı giderek artmaktadır. Ülkemizin hemen her yanında yaşanan olaylar bunun örnekleri buldudur. O, bir yandan saldırgan-bölücü tutumunu sürdürürken, öte yandan sayısız dedikodu ve sahte haberlerle devrimci yığınlar arasında yoğun bir şekilde PARTIZAN düşmanlığı yaratmaya çalışıyor.

HK'nun revizyonist elebaşılı, modern revizyonizme ve Tröçkizme kaydıca; diğer tüm revizyonistler gibi ideolojik bakımdan güçsüzlüktedir; bu güçsüzlüğünü saldırganlığı artırarak gizlemeye uğraşmaktadır. O, bugün, PARTIZAN taraftarlarıyla eylem birliğine girmeye, PARTIZAN taraftarlarıyla tartışma kararı almış ve bunu uygulamaktadır.

HK şeffafların Marksizm-Leninizm karşısında lıyice acizleşmelerinin bir ürünü olan bu düşmanlık ve dedikodu faaliyetinin bir diğer ve fakat esas olan yönünü proletarya hareketini «karşı-devrimci» ilan etme arzusu oluşturmuyor. Onlar şimdiki durumda bunu açıkça ilan edememelerının sıkıntısını çekiyorlar. Şu sıralarda ise «karşı-devrim yolunda hızla ilerleyen Partizan» türünden ifadelerle durumu kurtarmaya çalışıyorlar.

Bizler, HK'nun revizyonist elebaşılırlarına bu amaçlarının bilincinde olmamızdır. Onları, kitleler önünde tartışmaya çıkar-

malı; eylem birliği için zorlamalıyız. Görevimiz HK'nun şeffaflarının bu amaçlarını hayata geçirmelerini engellemeye çalışmak; devrimci kitleleri bıkıp usanmadan gerçekleri anlatmaktır. Yarattıkları istenilen provakasyonlara karşı uyanık olmak; bunları boş çıkarmaktır.

Kompradör burjuvazi ve toprak ağaları ve onların eli kanlı faşist diktatörlüğü bugüne kadar tüm emekçi halkımız üzerinde olduğu gibi, onun kopmaz bir parçasını oluşturan öğretmenler üzerinde de baskı ve zulümün aralıksız sürdürmüştür. Öğretmenlerin, yaşam şartlarını düzeltmek, çeşitli ekonomik ve demokratik haklarını elde etmek için yürüttükleri haklı mücadeleyi bastırmak için ellerinden gelen her yöle başvurmuşlardır.

Geçmişte Cumhuriyet'in başlangıcına, hatta ondan da öncesine kadar uzanan öğretmen mücadelesi içinde, Türkiye Öğretmenler Sendikası (TÖS)'nin 15 Aralık 1969 Boykotu önemli bir yere sahiptir. Öğretmenlerin grev ve toplu sözleşme gibi bir çok demokratik haklarının alınması için başlatılan ve Türkiye çapında öğretmenlerin büyük oranda katıldığı boykot eylemi, öğretmenlerin gur sesini yükseltti. Hakim sınıfların suratına ağır bir semer indirdi. Bu nedenle hakim sınıflar, giderek yükselen ve 19-69-1970'lerde doruk noktasına varan halkımızın kendiliğinden mücadelesine karşı olduğu gibi, öğretmenlere karşı da saldırılarını yoğunlaştırdılar. 12 Mart açık faşizmi döneminde bir çok demokratik hakların gaspedilmesiyle birlikte, öğretmenlerin zaten kuşa çevrilmiş olan sendika kurma hakkı da yok edildi. Öğretmenlerle birlikte tüm memurların sendika kurmaları yasaklandı. Böylece öğretmen mücadelesi dar dernekleşlik sınırları içine hapsedildi.

TÖS'ün kapatılması ve bir çok yöneticisinin yargılanmasıyla elbetteki öğretmen mücadelesi durmadı ve durmadı da. Öğretmenler şüphesiz, TÖS'ün doğrudan devamı olan Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği (TÖB-DER) çatısı altında örgütlenmeye başladılar. TÖB-DER çok kısa bir süre için de öğretmenlerin büyük bir çoğunluğunu kucağına alan bir devrimci örgütlenmedir. Bunun en önemli nedenlerinden biri de hiç kuşkusuz, öğretmenlerin eseli bir çoğunluğunun bu düşenden hiç bir menfaatlerinin bulunmaması, baskı, sömürü ve zulümün öğretmenleri de cenderesi altına almasından başka bir şey değildi. Nitekim hakim sınıflar tüm demarş ve sahtekârlıklarına rağmen, geniş öğret-

Zülfikar Uralçın gençliğin mücadelesinde yaşıyor!

19 Kasım 1976 akşamı faşist köpekler tarafından katledilen Zülfikar Uralçın yoldaş ülkemizin bir çok yerinde anıldı. Onun mücadelemizde yaşadığı vurgulandı ve uğruna mücadele ettiği düşünceler aktarıldı.

O, 15 Ocak 1953'te Kars'a bağlı Susuz kazasının Doymulu köyünde doğmuştur. Yoksulluk içerisinde bulunan ailesiyle birlikte önce İzmit'e, oradan da İstanbul'a gelmiş, yerleşmişlerdi. Babası işçilik yapıyordu. Kendisi de orta okulu bitirdikten sonra gündüz çalışıp gece okuyarak liseye devam etmeye başlamıştı. Bir ara hastalandığı için biraktığı okuluna 1972'de tekrar kaydolmuştu.

Zülfikar Uralçın yoldaş, daha 1968'den itibaren devrimci düşünceleri savunmaya başlamış olan bir devrimci idi. 1973'ten sonra ise artık, İ. Kaypakaya yoldaşımızın önderliğinde ortaya konulan görüşleri savunan; proletarya hareketinin bir taraftarı idi. O, bir yandan çalıştığı devlet fabrikasında, diğer yandan da okuduğu okulda, bu görüşler doğrultusunda mücadele ediyordu. Kompradör patron-ağa düzenine, faşist baskı ve zulme karşı emekçi ve gençlerin mücadelesini örgütleyordu. Kendisi de mücadelenin dalma en önlerinde idi.

Zülfikar yoldaş, çalıştığı işyerinde işçilerin sosyal durumlarını inceliyor; bu temelinde onlarla ilişkilerini geliştiriyordu. O, işçilerin sendikal mücadelesinin de dışında durmuyordu. 1974 yılında Tes-İş bölge seçimlerinde faşist sendikacılara karşı etkin bir mücadele yürütmüştü. Sonuçta seçimleri kazananlar devrimci ve demokratik işçiler olmuştu. O, işyerindeki baskı ve zulme olduğu gibi, önderlerin diğer dolapları da karşı çıkıyor, teşhir ediyordu. Mesela, fabrikaya Yahya Demirel'i kalitesiz toprakları fabrisi fiyatla alınıyordu. Bolu'da daha kalitelileri varken, faşist Yahya Demirel, bazı işçileri tehdit ederek, toprakların İsparta'dan alınmasını sağlıyordu. Zülfikar yoldaş bu durumu tüm işçiler ile birlikte teşhir etmişti.

O, aynı zamanda okuduğu okul ve çevresinde de faşistlere karşı etkin bir mücadele yürütmüştür. Faşist işçilerin engellenmesinde faal rol oynamıştır. 1973-74 yıllarında hekesin birbirini «ajan» sandığı; «usu durun provakasyon olur» teranelerinin ortalığı doldurduğu dönemde, onun yürüttüğü mücadele kitleler arasında önder bir devrimci olarak tanınmasını sağlamıştı. Onu faşistlerce tanıyorlardı. Bu dönemlerden sonra faşistler yoldaşa defalarca saldırılar düzenlediler. Ama o tek başına olduğu zamanlarda bile, çevredeki Eğitim Enstitüsü faşistlere gereken cevabı veriyordu. Faşist köpekler çığına dönmüşlerdi: Peş peş tehdit haberleri gönderiyorlar; «Zülfikar'ın teslim edin, yoksa hepimizi öldürürüz» diyerek diğer devrimci öğrencileri sindirmeye çalışıyorlardı.

Faşist köpeklerin 3 Mayıs «Türkçülük Gecesinde», 7 Ekim 1976'da otomatik silahlarla çembere almaları bile Zülfikar yoldaşın yıldıramamıştı. O, her seferinde üzerindeki tek silahla faşist çemberleri yarmayı başarmıştı.

O, alçakgönüllü, dürüst, disiplinli ve çalışkan bir devrimci idi. Bu özellikleriyle çevresinin sevgi ve desteğini kazanmıştı.

19 Kasım 1976 gecesi Göztepe Akşam Ticaret Lisesi'nin önünde yoldaşa pusu kurmuşlar ve onu kaşpece katletmişlerdi. Faşist katillerin kaçarken düşürdüğü kâğıtta, Zülfikar'ın adının karşısına yazdıkları «şahsi militan» sözü, onların amaçlarını açıkça ortaya koymaktadı.

Zülfikar Uralçın'ın mücadelesi fabrikalarda işçilerin, tarlalarda köylülerin, okullarda öğrencilerin mücadelesidir. O, öldürüldü; ama mücadelemiz sürüyor, sürecek!

Zülfikar Uralçın
15. Ocak 1953
19. Kasım 1976

Hiç Bir Güç Öğretmenlerin Haklı Mücadelesini Engelleyemez! 1969 TÖS boykotu öğretmen mücadelesine ışık tutuyor

ve sosyal faşiste karşı verilecek mücadeleden ayrı düşünülmez. Şurası kesinlikle unutulmamalıdır ki, bu dernek ağaları TÖB-DER içinde geniş oranda teşhir edilmiş gerçek yüzleri açığa çıkarılmadıkça öğretmenlerin birliğini sağlamak ve çeşitli haklarını almak imkansızdır. Ayrıca dolaylı olarak öğretmenlerin birliğinin zayıflamasına yol açan çeşitli oportünist siyasalere karşı mücadele görevi de ihmal edilmemelidir. Bunlar bugün öğretmen mücadelesine en ağır zararı TÖB-DER'in öğretmenlerin mesleki temelde örgütlenmediği demokratik bir kitle örgütü olduğunu unuttukları onu adeta çeşitli siyasal akımların bir yan 300'dü görerek veya bunların birer parçası haline getirmeye çalışarak veriyorlar. Bu anlayış kesinlikle yanlıştır ve uzun vadede öğretmenlerin birliğinin yaratılması mücadelesine büyük zararlar vermesi kaçınılmazdır.

Öğretmenler toplum içindeki yerlerine göre bugün geniş oranda halkımızın kopmaz bir parçasını oluşturmaktadırlar. Bu nedenle öğretmenlerin kurtuluşu da halkımızın kurtuluşundan ayrı düşünülemez ve öğretmenlerin kurtuluşu da halkımızın emperyalizm-kompradör kapitalizm-feodalizm baskı, sömürü ve zulmünden kurtuluşuna bağlıdır. Bu nedenle aynı zamanda avdınlar tabakasına da dahil olan öğretmenlerin önemli bir görevi de ekonomik-demokratik haklarını elde etme mücadelesini «halkımızın haklı mücadelesi ve halkımızın mücadelesine bağlı olarak ele almalıdır.

Ancak bütün bu çabalar, öğretmenlerin yitilmes birliğini kurtarmaları ve TÖB-DER içindeki dernek ağaları saltanatını yıkılmaları ve halkımızın halk demokrasisi ve bağımsız mücadelesi saflarındaki yerlerini almalarını asla engelleyemeyecektir. Öğretmenler, 1969 TÖS Büyük Öğretmen Boykotu'ndan da gereken dersleri çıkararak, Amerikan uşağı AP amibit hükümetinin TÖB-DER'e yönettiği saldırıları da boşa çıkaracak ve zorlu mücadeleler sonucu elde ettikleri haklarını sonuna kadar savunacaklardır.

— TÜRKİYE ÖĞRETMENLERİNİN MESLEKİ DEMOKRATİK KİTLE ÖRGÜTÜ TÖB-DER KAPITLAMAZ!
İZMİR, Acargil Matbaasında basılmıştır. Basım Tarihi: 11.2.1980